

Suriye bir kez daha gündemin ilk sıralarında ve polemiklerin başlıca konusu. Bu defa ise durum en azından TC açısından oldukça "ciddi". Zira, söz konusu iddialar hiç de öyle yabana atılır türden değil. Türk

devletinin, Suriye'de savaşın başladığı günden bu yana ne yaptığını çok yakından, acı bir şekilde yaşayarak gören ve öğrenen bizler için değilse de, buradaki gelişmeleri yakından takip eden dünya kamuoyu açısından öyle.

Yerel seçim sonrası ortaya çıkan toplam tablo içerisinde altı çizilmesi gereken ve reel yaşamda yüz yüze kalacağımız yön; sistemin derinleşen krizi ve kabaran toplumsal muhalefet ekseninde AKP'nin saldırganlık düze-

yini artıracığı gerçekliğidir. Zira bugün, eski "Pensilvanyalı dostları" ile de yaşanan çelişkinin temelinde ya da geçmiş süreçte işlettiği "askeri vesayete karşı mücadele" sürecinin alt metninde de bunlar yatmaktadır.

Haftalık Özgür gelecek

Pêşeroja Azad

Sayı: 97 Gerçekler devrimcidir!

17-23 Nisan 2014

* Fiyatı: 1 TL

www.ozgurgelecek.net

"Alternatif oluşumuz seçimle sınırlı olmamalı"

Söyleşi-13

Özgür Gelecek'ten

TC'nin kanlı ilkyardı mı!

Merhaba

Suriye'de savaşın en az etkilediği bölgelerden Ermeni kasabası Kessab da çetelerin saldırısı ile bir harabeye çevrildi. İlk olarak sosyal medya üzerinden Kessab'a saldırı olacağını öğrenen bölge halkı, tedirgin olmuş olmasına rağmen çetelerin saldırısı öylesine apansız yakaladı ki onları, her şeyini terk etmek zorunda kaldılar. Genç Ermenilerin bir kısmı bölgeden kaçabildiyse de geri kalanların akıbeti nedir, pek bilinmiyor! Bölgeyi talan etmeye giden çeteler, yakaladıkları tüm Alevileri ise vahşi yöntemlerle katlettiler.

Yaşlı Ermeniler?

Onlar ise çetelerin hamisi, suç ortağı, eli kanlı TC devletinin şaşalı bir şovu eşliğinde ülkeye getirildiler. Tarihinde 1915 Ermeni Soykırımı gibi büyük bir kan lekesi taşıyan TC, kameralar eşliğinde yaşlı Ermenileri Kessab'tan Vakıflı Köyü'ne getirdi. "Savaşın yaralarını saran ilkyardı mcı" pozlarında olan TC'nin aslında Kessab'ın canilerinden biri olduğu açık değil mi? Daha geçtiğimiz günlerde Guta'daki kimyasal saldırıyı; Alevilere, Ermenilere duyduğu nefreti; emperyalistlerden aldığı güç ve taşeronu çetelere sağladığı destekle katliama dönüştüren AKP hükümetinin düzenlediği ortaya çıkmadı mı? Bu şovlar sizi kurtarmaz! Çıkarın başınızdaki ilkyardı m şapkasını, yeterince kana bulandı!

Kimyasal Tayyip!

Geçtiğimiz günlerde **London Review of Books** sitesinde bir yazısı yayımlanan ABD'li gazeteci **Seymour Hersh**, bu yazısında bir ABD'li istihbaratçıya dayanarak Suriye'de yüzlerce insanın yaşamını yitirdiği Guta'daki kimyasal saldırının ardında, TC Başbakanı R. T. Erdoğan hükümetinin olabileceğini söyledi.

Gazetecinin bu korkunç "iddiası", TC'nin Suriye'ye dönük politikalarıyla birebir örtüşüyor aslında... Emperyalist devletlerin güdümünde Suriye'deki savaş po-

litiklarında "zor tutulan", kudurmuş bir politika izleyen ve çetelere sürekli silah vb. malzeme sağlayan bir devletin böylesi bir katliamı gerçekleştirmesi önünde engel olacak ne vicdanı vardır ne de insanlığı...

Dolayısıyla bugün Alevilerin katledildiği Kessab'daki yaşlı Ermenileri, büyük şovlar düzenleyerek ülkeye getirmeleri ve "korumaya almaları" hiçbir anlam ifade etmemektedir. Yataklarında rahat ölemeyecek ve katledilen halkların kanlı ahı onları asla rahat bırakmayacak!

Hapishanede
LGBTİ
olmak...

Yaşamın İçinden-02

Greif direnişi
mücadeleyi
büyütüyor!

İşçi/Köylü-04

Luna Sayaç
insanca yaşam için
direniyor

İşçi/Köylü-05

Gündem

"İleri milli şuur" düzeni!

Sayfa 03

Pusulâ

Her türlü demokratik sorun...

Sayfa 11

Modern Afrika

Ne yapsak da toplansak gözü topraktan
Gözü topraktan
Ne kadar söz varsa o kadar çok anlam
ve pespaye
Adımlardan gezinerek yolu
Allah'tan bulduğumuz

Ne kadar çok özlsek
o kadar varız diyerek
Boğmadan sözcükleri
gecenin şakağında
Bende özledim diyebilmenin
tadıydı umut
Dirile dirile ölen umut
Gecenin ezgisi tam da buna layıkken
Bir şarkının sözlerini
havale ediyorum cümle âleme
O bir cümle ki âleme. . .

Paranın gözü kördür arkadaş
Varsa biraz eksilelim varsa
biraz imandan
Varsa biraz uzayan sakalımdan
Devire devire bu şenlik,
bu kuş tasmaları
Bu budanmışlar ve bunca yaşamışlık
Varsa biraz içimde bu modern Afrika
Eskiyen yüzüm.

Bir trenin geceyi geçme sessizliğiydi
İçime adım adım serpilmiş yol
Susayan dudağa bir damla su.

Evet, siz göğüyle dövüşenlere
savaşanlar,
savaşa savaşa kazananlar
Çaresiz bakışlarında günü
adımlayanlar
Siz bilirsiniz, ben söyledim
Belki bir Berkin olur bahar
Belki Medeni belki Ali İsmail
Belki de bir kış olur yağar Kars'a

Onlar ki günü sual etmeden
hiç ölmeyecekmiş gibi yaşayanlar
Şarkımız bir gün devrim olur akar
dudaklarda (**Bir okur**)

Hapishanede LGBTİ olmak...

İstanbul: Heteroseksüellik dışında tüm cinsel kimlik ve yönelimlerin yok sayıldığı, baskı altına alındığı ve nefret suçlarına maruz kaldığından yola çıkarsak LGBTİ bireyler ya kimliklerini saklamaya ya da tersi durumda yaşam alanlarından dışlanmaya mahkum ediliyor. Homofobi kendini eşcinselliği "tedavi edilmesi gereken bir hastalık" olarak görerek tezahür ediyor çoğu kez. Hapishanelerdeki LGBTİ'lerin yaşadıkları üzerine değerlendirme yapmanın bir ihtiyaç olduğu ise ortada.

Buradan doğru hapishanelerdeki LGBTİ'lerin sorunları, talepleri üzerine Lambdaistanbul'dan **Elif Avcı** ile bir söyleşi gerçekleştirdik.

- LGBTİ tutsakların hapishanelerde yaşadıkları sorunlar ve buna ilişkin talepler nelerdir?

Elif Avcı: Mahpus LGBTİ'lerin içeride yaşadığı sorunların başında homofobi ve transfobi kaynaklı taciz ve aşağılamalar geliyor. Diğer mahpuslar dışında hapishane personeli de bu tacizlerin büyük oranda kaynağını oluşturuyor. Trans kadınlar kimliklerinin rengine göre muamele görüp kimliklerine özgü eşyalara erişemeyebiliyor. Hapishaneye girmeden önce hormon kullanıyorsa içeride bu ilaçları kullanmaya devam edemiyorlar. Partnerleri tarafından ya da arkadaşları tarafından

ziyaret edilemiyorlar.

Çoğu LGBTİ bireyin kimlikleri nedeniyle aileleriyle sorun yaşadığı düşünülürse arkadaş ziyaretinden de mahrum kalmak kişiyi iyice yalnızlaştırıyor. Bakanlığın ceza infaz sisteminde sivil toplum derneğinin bilgi edinme talebine verdiği cevaba göre içeride var. (Bu sayı o süreden beri elbet değişmiş olabilir.) Bunlar Türkiye'nin çeşitli hapishanelerinde dağınık şekilde tutuluyorlar. Maltepe Hapishanesi 11 LGBTİ ile en fazla bilinen mevcuda sahip. Ancak bu 11 mahpus birlikte aynı koşu tahtında tutulmuyor. LGBTİ mahpuslar genelde güvenlik gerekçe gösterilerek yalnız veya 2, 3 kişi koşu tahtında tutuluyorlar. Yani tecrit ediliyorlar. Buna sosyal alanlardan ve meslek kursu gibi diğer insanları görebilecekleri yerlere çıkarılmadıkları bilgisi de eklenince kişinin ne kadar yalnızlaştırıldığını anlayabiliriz.

Talepler ise; öncelikle yasal mevzuatta değişikliklerin yapılması lazım. LGBTİ mahpusların yaşadığı çoğu sorunun nedeni bu. Çünkü bir açıdan da hapishane yöneticilerinin ne yapacağını bilmemesinden gelen keyfi tutumlar. Kişinin kimlik rengine değil beyan ettiği cinsiyete göre muamele görmesi, o cinsiyetten gardiyanlar tarafından aranması, cinsiyet kimliğine özgü eşyalara erişiminin sağlanması,

Elif Avcı

hapishanede de hormon kullanmaya devam edebilmesi, sosyal mekanlardan diğer mahpuslar kadar yararlanabilmesi ve hapishane personeline homofobi ve transfobi eğitimleri verilmesi temel taleplerimiz.

- Adalet Bakanlığı'nca oluşturulması düşünülen LGBTİ Hapishaneleri ile ilgili ne düşünüyorsunuz?

- LGBTİ hapishaneleri aslında bir kaçış. Tüm hapishaneleri homofobiden ve transfobiden arındırmak yerine sizi bir yere kapatalım, sorun çözülsün anlayışı. Bu büyük bir damgalanma getirecektir. Herkes bilecek ki oraya konulan kişiler eşcinsel, trans. Birçok kişinin ailesine ve çevresine açık olmadığı da düşünüldüğünde kendi isteği dışı insanlara kişinin cinsel yönelim ve kimliği açıklanmış olacak.

- Türkiye'de 26-27 Nisan tarihlerinde, yurtdışından birçok delegenin de katılımıyla Uluslararası Hapishaneler Sempozyumu gerçekleştirilecek. Bu sempozyumun panel konularından biri de LGBTİ Hapishaneleri üzerine olacak. Sosyalist kurumlarca gerçekleştirilen bu sempozyum için bu bir ilk. Bununla ilgili düşüncelerinizi alabilir miyiz?

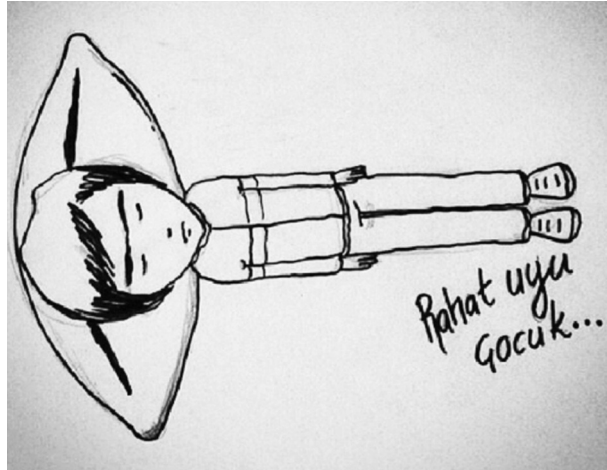
- Çok geç kalınmış bir hamle olduğunu düşünüyorum. Özellikle birçok sol çevrede örgütlü LGBTİ sayısı düşünüldüğünde. Ama geç olsun güç olmasın diyorum.

EKMEK, ÇOCUK VE UMUT!

Ekmeğin açlığa karşı zafer demek; iş, emek, üretmek ve yaşatmak demek; var olmak demek; yaşam demek... Bundandır ki insanlık tarihi ekmeğin kavgasıyla başlamış, ilerlemiş ve sürmektedir. İnsanlık tarihi insanın ürettiğinin, emeğinin, ekmeğinin sahibi olması mücadelesidir aynı zamanda. Ekmeğin kutsallığı da yaşam ve mücadelede simgeleşmiş olmasından değil midir?

Çocuk ise gelecektir, yarınlar umuttur. Sistemin sömürü ve zulmünün, insanlığa yaydığı kötülüklerinin, çirkinliklerinin içinde kirlenmemiştir. Onun için onların düşleri temiz, saf, çirkimsiz, eşitlik ve paylaşımın yanadır. Sevgi ve emekte bulur kendi tanımını. Gelecek güzel yarınlarımızın umududur. Bütün bunlardan değil midir çocuğun kutsal görülmesi?

Ekmeğin ve çocuğun birlikteliği gele-

ceğimizi ve yaşamımızı ifade eder. İkisi de emekle, alınterinin damlacıklarıyla büyür. Binlerce yılın kavgasıyla yoğrulur ve çoğalır. Aç uyuyan çocuk olmasına, çöpten ekmeğin toplanmasına, daha oyuncakla oynamayan elleri boya fırçası tutmasına, pres makinesinde kafasının ezilmesine isyandır. Bu kavga çocuklar savaşlarda öldürülmesin, taciz tecavüze uğrayan, katledilen olmasın; katiller, cellatlar trilyonları götürürken açlıktan baklava "çaldı" diye zindanlara

atılmasın diye... Ve onlar çocukluklarını yaşasın, oyun oynayabilsin, özgür yarınlarda büyüsün diyor aynı zamanda.

Ekmeğin ve çocuğun buğday tanelerinin çocuk ruhuyla yıkanıp toprağa gömülmesi gibidir. Baharın ilk ayında toprağa alınteri dökülür, tohumlar daha gür filizlensin diye. Yağmur ve güneşten beslenen tohumlar yeşili ve maviyi buluşturmak için toprağı çatlatarak yeryüzüne gelirler. Hasat mevsimine kadar olgunlaşan buğday başakları sonrasında çocukların karnı doysun diye ekmeğe dönüşür. Bundandır ki ekmeğin, geleceği sunacağımız çocukların elinde umuttur, direniştir, semboldür. İkisi birbirinden ayrılmaz bütündür. Tüm insanlığın emeğinin kutsallığını daha iyi anlayarak sıkıca sarılmasıdır yarına. Çünkü ekmeğin ve çocuğun emeği hor görenlere, yarından

umutsuz olanlara karşı yeni bir dünyanın müjdesini verir.

Ve bugün mevsimlerden bahar ve sabahın ilk saatleri. Bir çocuk ve ölümsüzlüğünün öyküsü. Uyandı bu sabaha tüm şehir umut ve özgürlükten bir pay almak için. Coşkun bir ırmak gibi meydanlara akmaya başladı, kara kaşlı bir çocuğun gülüşüyle. Umudun ve hüznün birleştiği haykırışlar var bugün meydanlarda. Birbirlerini hiç görmemiş milyonların aynı acıyla, aynı isyanla el ele tutuşması var. Bu insanları sen buluşturdu, sen birleştirdin tüm yürekleri bahar gülüşlü, geleceğe sevdalı Berkin çocuk. Bakışlar yeniden tazelenecek ve bugün senin ruhunla yıkanmış buğday taneleri ekilecek toprağa. Yeryüzü çocukların olsun diye. Gitmeden gülüşünü bırakmışsın bize. Acıtsa da yüreğimizi gözlerin; sen bize özgürlüğün, ekmeğinin çocuk sesini bıraktın. Güle güle git Berkin çocuk, yine geleceksin biliyoruz, her yerde sen olacaksın...

(**Gebze Hapishanesi'nden Tutsak Partizan**)

"İLERİ MİLLİ ŞUUR" DÜZENİ

17-25 Aralık yolsuzluk ve rüşvet operasyonları sonrasında ortaya saçılanlar ve verilen tepkilerden hareketle İslamcı geçinenlerin "Yeni Türkiye"sinin çıktığı, gün geçtikçe daha iyi anlaşılıyor. "Yeni Türkiye"nin çöküşünden bahsederken, bunun aslında İslamcı fikriyatla yola çıktığını söyleyen ya da daha doğrusu İslamcı söylemle iktidar olanların gerçekte, -tıpkı Kemalistler gibi- bir sınıfın temsilcisi ve çıkarlarının savunucusu olarak ortaya çıktıklarını, bunun da "Eski Türkiye"yle temelde aynı anlama geldiğini ifade etmek gerekir. "Yok birbirlerinden farkları" ifadesi farklı söylemlerle iktidarlarını meşrulaştırıp hegemonya kuranların gerçekte aynı sınıfların çıkarlarına hizmet ettikleri anlamına gelmektedir. Bugün T. Erdoğan'ın başarılı olması, onun bir tüccar gibi malını en iyi şekilde pazarlamasına benzemektedir. Yoksa hepsi aynı dükkânın çığırkanları/değnekçisidir.

Yerel seçimleri kendisi için bir "istikbal mücadelesi"ne dönüştüren Erdoğan'ın "başarısı", beraberinde öteden beridir dillendirdikleri "yeni Türkiye"nin, "AKP faşizmi" ya da "Erdoğan'ın otoriterleşmesi" olarak tanımlayanların seslerinin daha da artmasını getirdi. Kendisine devrimciyim diyenlerin de aralarında olduğu geniş bir kesim, Türkiye'de adeta bir "ara rejim" uygulandığı ve "Erdoğan'ın diktası" olduğu görüşünde birleşmiş durumdadır. Buna gerekçe olarak, 17 ve 25 Aralık yolsuzluk ve rüşvet operasyonları sırasında uygulanmayan yargı kararları, twitter-youtube yasakları, mahkeme kararına rağmen durdurulmayan yeni başbakanlık binası vb. vb. örnekleri veriliyor. Anayasa Mahkemesi'nin twitter kararı Erdoğan tarafından "milli şuura" uygun olmadığı için şiddetle eleştiriliyor. Dünün "kahramanı" (Ergenekon kararı) Anayasa Mahkemesi bugünün "düşmanı" (paralel yargı) ilan edilip kararına "saygı duymak zorunda değilim"le hedefe konuluyor. Bu örneklerden hareketle Türkiye'de bir otoriterleşmeden bahsediliyor. Bu çevrelerin en azından bir kısmının tıpkı yerel seçimlerde olduğu gibi Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde de bu "diktatörlükten kurtulma mücadelesi" vereceklerini şimdiden söyleyebiliriz.

TC devleti kuruluşundan itibaren "milli şuura" göre düzenlenmiştir. İşçi sınıfına ve emekçi halka yönelik saldırılar, Ermeni, Rum, Süryani soykırımı, Kürt ulusuna yönelik kitlesel katliamlar, Alevilere yönelik katliamlar vb. hep bu "milli şuur"la "devletin bekası için" gerçekleştirilmiştir. Ne denirse densin **bunun adı faşizmdir**. Dolayısıyla TC devleti bugün Erdoğan'ın politikalarıyla faşistleşmiyor. Zemin aynı zemin, oynayanlar farklıdır. Çalgılar değişmiş ancak aynı notalar çalınmaktadır. Bu tür hatalı

değerlendirmelerin nedeni kendisine sol diyenlerin Kemalizm değerlendirmesinde yatmaktadır. Kemalizm'i ilerici, solcu görenlerin, bugün sadece AKP'yi gerici, faşist görmesinden daha doğal ne olabilir ki? Kemalizm'i sol olarak değerlendirenlerin olduğu bir ülkede halkın neden bu "sol"u tercih etmediği açık değil midir? Dün de Kemalizm solcu ve ilerici değildi bugün de! Dün de Kemalizm faşizmdi bugün de.

AKP'nin ise Kemalizm'in halka yönelik saldırısında kimi aşırı yönlerini törpülemesi ve halka uyguladığı faşist terörü sürekli gündemde tutarak, mağduriyet üzerinden kendisini meşrulaştırması, onu ilerici ve demokrat kılmamaktadır. AKP de faşisttir ve bunun nedeni öyle Kemalistlerin üzerinde uyguladığı tasfiye ve zulüm değildir. AKP'nin faşistliği onun halka yönelik saldırısını tüm hızıyla devam ettirmesinin yanında, devlet aygıtını kendi temsil ettiği kliğine ve emperyalist politikalara göre tanzim etmesinden gelir.

AKP dün bunu "üstünlerin hukukundan, hukukun üstünlüğüne geçiş" diye başarıyla formüle etmişti. Şimdi ise "ileri milli şuur" söylemi adı altında, "milli çıkar"lar gerekçesiyle "milli şuura uygun hukuk düzeni" savunulmaktadır. Bu hukukun kimin hukuku olduğunu söylemeye gerek var mı? Kısacası ülkemizde faşizm AKP'yle var olmadı.

Günümüzde Türk hakim sınıfları, "sol"dan sağa uzanan bir yelpaze içinde, İslami söylemleri güçlü olan Erdoğan'ın kişiliğinde, kendisine yeni bir, -tıpkı "Ulu Önder", "Milli Şef", "Baba", "Karaoğlan"da olduğu gibi- "Usta" bulmuştur. Bu şahsiyetler kısa Türkiye tarihinin bir kısmını özetler! Kuşku yok ki diğer kısmın tarihini yazan işçi sınıfının ve halkın mücadelesidir.

"KİMYASAL TAYYİP"(!)

Kemalizm kendisini kimi aydınlanmacı yönlerinin törpülenerek ama başta halk düşmanlığı olmak üzere sömürü, emperyalizme uşaklık, soykırımcılık, katliamcılık ve tüm bu uygulamaların toplamı olarak "ileri milli şuur" söylemleri eşliğinde, "Tayyipizmle" yeniden üretmektedir. Faşist düzenin bu kendini yeniden üretimi, başta işçi sınıfına yönelik sömürünün tüm hızıyla sürdürülmesi; Kürt ulusu başta olmak üzere çeşitli milliyetlere yönelik, "herkes haddini bilip aldığıyla yetinecek" çizgisiyle; Suriye halkı başta olmak üzere bölge halklarına yönelik saldırganlığın artırılması örneklerinde olduğu gibi gayet başarıyla sürdürülmektedir.

Kürt ulusal sorununda verilen es kimseyi yanıltmamalıdır. Kaldı ki "çözüm" adı verilen bu aranın asıl amacının Kürt Ulusal Hareketini çözmek ve Kürt ulusunun ezilen bağımlı

ulus statüsünün yeniden üretmek olduğu bugün artık daha belirgindir. "Tayyipizmin" her şeye posta koyan tavrı, Kürt hareketinin yasal düzenleme talebinde de açığa çıkmış ve Rojava'ya yönelik saldırganlığın açık ifadesi olarak -özellikle- imkan bulunan sınır ilçelerinde belediyeler için her türlü ayak oyunu yapılmasında kendini göstermiştir. "Tayyipizmin" ipiliği pazara çıkmıştır!

TC faşizmi Erdoğan şahsında, faşizmi sokağın diliyle yeniden üretebilecek şahsiyeti bulmuştur. O, sadece yolsuzluk, rüşvet ve hırsızlıkta "usta"laşmamış, katliamcılıkta da nam salmıştır. Ülkemizde halkın tepkisine ve direnişlerine yönelik gerçekleştirilen saldırılarda insanların ölmesine, yaralanmasına rağmen gayet rahat olan bu şahsiyet; içinde bulunduğu durumu öyle kanıksamıştır ki tıpkı seri bir katilin soğukkanlılığıyla "Suriye ile savaş halinde" olduklarını açıklamakta sakınca görmemektedir. Öyle şuursuz bir durumdadır ki, dünyada isminin yanına bu kez de "kimyasal" sıfatını yakıştırmayı başarmıştır.

Gazeteci S. Hersh, "The Red Line and The Rat Line" (Kırmızı Hat ve Gizli Hat) adlı makalesinde, 21 Ağustos 2013'te Suriye'de Şam'ın Doğu Guta banliyosunda gerçekleştirilen, aralarında çok sayıda çocuğun da bulunduğu 1100 sivilin öldüğü sarin gazı saldırısının MİT'in ve Türk jandarmanın bilgisi ve desteğiyle El Nusra Cephesi tarafından gerçekleştirildiğini yazdı. Ne de olsa Erdoğan "kimyasal stajını" Kürt gerillalar üzerinde gerçekleştirmişti! TC faşizminin Suriye'deki saldırısının arkasında olması ihtimali, Erdoğan'ın "savaş içindeyiz" açıklamasıyla örtüşmektedir. Doğru olma ihtimali yüksektir. Ki açığa çıkan ses kayıtlarında Suriye'deki silahlı unsurlara "iki bin tırlık" mühimmat yardımı yapıldığı, kimi örgütlerin kullanıldığı ve daha da ileriye giderek, Türkiye topraklarına "füze sallanarak" savaş gerekçesi yapılabileceği vb. konuşulduğu düşünülürse; Erdoğan ve hem-polarının ellerinin kan içinde oldukları açıktır. Bunların alayının "milli şuur"dan bahsederken kastettikleri kendi çıkarları ve katliamcılıklarıdır! Ama kabul etmek gerekir ki, "dünya liderliği"nden hareket edip, hırsızlık ve katillikle suçlanıp "kimyasal Tayyip"e uzanan bir kariyer sıralaması her "Türk büyüğü"ne nasip olmaz!

YÜRÜTMENİN BAŞI SEÇİMİ VE 1 MAYIS!

T. Erdoğan'ın hırsızlık, rüşvet ve yolsuzluk başta olmak üzere işlediği suçlardan "kurtulma"nın en iyi olanağı Çankaya'ya çıkmasıdır. "Protokol değil koşturan Cumhurbaşkanı" olunacağı (bunu hırsızlık, rüşvet, yolsuzluk ve katliam failliğinin tam gaz devam etmesi olarak anlamak gerekiyor) söy-

lemelerinin dillendirilmesi; "durmak yok yola devam" çizgisinde istikrarlı olduğu anlamına geliyor. Erdoğan cumhurbaşkanı seçilip, "yürütmenin başı olarak daha iyi yürütmeyi" hesaplayacağı, "Bilaloğlan"la sabah sabah yaptığı kısık sesli telefon konuşmasından da anlaşılabilir. Anlaşılan "yarı-başkanlık" olarak tanımlanabilecek bir sisteme defacto geçmeye hazırlanıyor. Erdoğan daha iyi yürütmek için daha fazla yetki istiyor. "İleri milli şuur" düzeni böyle bir hedefin somuttaki ifadesidir.

Bu düzenin en yalın ifadesi de yeni MİT yasasıdır. İstihbarat teşkilatını yasama ve yargının dışında yürütmenin emrine veren bu yasayla Erdoğan diktatörlüğünü ilan etmiyor ya da demokrasiyi tehdit etmiyor. Olan 90 yıldır, Türk hakim sınıflarının hem Türkiye, hem bölge halkına hem de emperyalizme uşaklığın yeniden üretilmesidir. Diğer bir ifadeyle ilerici-ler, devrimciler, halk açısından değişen bir şey olmayacaktır. Yine yolsuzluk ve yoksulluk, yine faşist devlet şiddeti, yine zulüm, baskı, sömürü ve yine Ortadoğu.... Yaşanan tıpkı "demokrasiden ileri demokrasiye" geçişte olduğu gibi, "ileri milli şuur düzenine geçiş"tir.

Bu faşist propagandaya bizim yanıtlımız bellidir. Dün olduğu gibi bugün de sokaklarda, dağlarda yakılan isyan ateşini harlamaktır. Sadece Türkiye halkı değil başta Suriye olmak üzere çevremizdeki halklara yönelik TC faşizminin işlediği suçların hesabını sormak, katliamlarına dur demek için direnmekten, örgütlenmekten ve mücadele etmekten başka yolumuz yok. Gezi İsyanı sonrasında izleyen süreç ve son yerel seçimler bir kez daha gösterdi ki; sınıfın, halkın en önemli silahlarından biri "örgüt"tür. Örgütlenmeyen hiçbir hareketin başarı şansı yoktur. Bakmayın siz "Gezi ruhu" deyip, kitlelere "örgütsüzlüğü, bağımsızlığı" vb. vaaz edenlere.

Sınıf mücadelesi ciddi bir iştir. Gezi İsyanı'yla "devrim yapan"lar, yerel seçim sonuçları karşısında bir "karşı devrim" ilan etmedikleri kaldı. Her iki tutumun da doğru olmadığı açıktır. Sınıf mücadelesi düz bir hat izlemez. İnişlerle çıkışlarla doludur. Hele hele ülkemizde sınıf mücadelesi "sınıfa karşı sınıf" söylemiyle karşılanacak kadar basit değildir. Doğru çizgi izlemek kazandıracığı gibi, bu çizgiyi hayata geçirenlerin pratikte takındıkları tutumlar da önemlidir. Bu vesileyle önümüzdeki sürecin hem hakim sınıflar hem de işçi sınıfı ve halkın saflarında çetin mücadelelere konu olacağı açıktır. 24 Nisan, 1 Mayıs, 6 Mayıs, 18 Mayıs, isyan günleri ülkemiz sınıf mücadelesi açısından önemlidir. "Günlerin bugün getirdiği" sadece baskı, zulüm ve kan değildir. Aynı zamanda direniştir, mücadeledir...

TCDD'ye taşeron çarptı!

H. Merkezi: TCDD, taşeronda çalıştırdığı işçilerin açtıkları davalardan kurtulmak isterken, sözleşme iptali için aradığı taşeron firmaları bulamadı. İhbar ve kıdem tazminatı, izin, fazla mesai ve ücretlerin ödenmemesi ile ilgili olarak 2012 yılında TCDD'ye ta-

şeron işçiler dava açtı. Açılan 527 davanın toplam tazminatı 6.2 milyon TL tutarken, şu ana kadar sonuçlanan 211 davada ise işçiler 1.5 milyon TL kazandılar.

Bunun üzerine harekete geçen TCDD yetkilileri, devam eden 361 da-

vadan kurtulmak için anlaştığı taşeron firmalarla sözleşmesini iptal etmek isterken, kağıt üzerinde gözükten firmaların çoğunu ise verilen adreste bulamadı.

Sayıştay'ın mecliste görüşülen Demiryolları 2012 Yılı Raporu'na göre ise; taşerondaki işçileri ile davalık olan ve tazminat ödemek zorunda kalan

TCDD'nin, araçların tasarruflu kullanılması halinde kamunun 27 milyon TL'lik zarardan kurtulacağı belirtildi. Demiryollarının çalıştırdığı taşeron işçilerle ilgili anlaştığı firmaları gerekli şekilde denetlemediği tespiti yer alan raporda, şirketlerin denetimleri için personele özel eğitimler verilmesi gerektiği vurgulandı.

Greif direnişi mücadeleyi büyütüyor

nan işçilerin birkaçının rahatsız olduğunu ve ihtiyaçlarının olduğunu belirtti ancak bu ihtiyaçların karşılanması noktasında polislerin izin vermediğini dile getirdi. DİSK Genel Başkanı **Kani Beko** da işçilerle görüşmeye geldi. Kani Beko açıklama yaparken

işçiler arkalarını dönerek "*Kahrolsun sendika ağalığı*" sloganını atarak protesto ettiler. Beko açıklamasında; "*DİSK olarak fabrikaların kapatılmasını istemiyoruz. Toplu sözleşme için uğraşımız devam edecek. Gerekirse Hollanda'ya, Amerika'ya giderek şirket sahipleri ile görüşeceğiz*" dedi. Direnişi sürecinden bahseden Beko, "*Eksik kaldık, özeleştiriyoruz*" diyerek işçilerin tepkisini azaltmaya çalıştı.

Direnişçi işçi, polis saldırısını anlatıyor

Polis saldırısı sırasında fabrikada bulunan işçilerden **Akner Salik**'ten bize yaşadıklarını anlatmasını istedik.

- *Polis müdahalesi olmadan önce zaten biz dışarıydık, nöbet tutuyorduk. Polisin saldıracağını öğrendik. Arkadaşları uyardık ve fabrikanın içinde bir araya toplandık. Saat 05.30'da 700-800 polis üç tane iş makinesi, jandarma fabrikanın arka duvarını iş makineleri ile kırıp içeri girdiler, güvenliğin kapısını kırarak içeri girdiler. Hiçbir uyarı yapmadan saldırdılar, camları kırarak gaz sıktılar bizim bulunduğumuz yere. Arkadaşlarımızı darp ettiler, 92 arkadaşımızı gözaltına aldılar. 9 tane arkadaşımız darp sonucu yaralandı, burnu kırılan ve kafası çatlayanlar da var aralarında. Dün (9 Nisan) arabulucunun son günüydü sözleşmede. Arabulucunun raporunu yazması gerekiyordu olumlu ya da olumsuz. Daha önce de 14 Mart'ta böyle bir girişimleri olmuştu. Polis ve taşeron patronları fabrikaya gelmişti. Direnişi kırmak istemişlerdi. Biz buradayız, direneceğiz sonuna kadar. İçeride, dışarıda direnmeye devam edeceğiz.*

12 kişi daha gözaltında Hadımköy bölgesindeki fabrikanın önünde şiddetli yağışa, soğuğa rağmen direniş açık arazide sürdürülüyor. İşçiler geceyi yere serilen muşambanın üzerinde yatarak geçirdikleri günün sabahında (11 Nisan) çatıdaki 12 direnişçi görüşmeler sonucu aşağı indi ve gözaltına alındılar. Akşama doğru serbest bırakılan direnişçiler fabrikanın önüne gelerek direnişe devam ettiler.

Akşam saatlerine doğru fabrikanın önüne yapılan çağrılar sonucu desteğe gelen kitle çadır kurma girişiminde bulununca polis hiçbir ihtarda bulunmadan saldırdı ve 5 kişiyi daha gözaltına aldı. İşçileri buldukları alandan uzaklaştıran faşizmin bekçilerinin gücü direnişi bitirmeye yetmedi. Fabrikanın biraz uzağında konumlanan direnişçiler 12 Nisan günü DİSK önünde bir araya gelerek açıklama yaptı ve direnişin gelecek sürecine dair bilgilendirme yaptı. Yazılı olarak da yaptıkları açıklamada, direnişe fabrikanın önünü yanı sıra DİSK genel merkezinin önünde nöbet tutarak

devam edeceklerini ve başta Dudullu ve Sultanbeyli fabrikaları olmak üzere Greif'in tüm fabrikalarına gideceklerini belirttiler.

Greif'in Sultanbeyli fabrikasında direnişin yanında olan, sendikada örgütlenen işçiler işten atıldı. 11 Nisan günü 1 işçi işten atıldı. 3 işçi de iş durdurarak kararı protesto etti. Bunun üzerine destek veren işçiler de işten atıldı. Greif İşçileriyle Dayanışma Platformları birçok ilde eylem yaptı. İzmir'de yapılan açıklamaya polis saldırdı ve 40 kişiyi gözaltına aldı.

Greif işçileri yalnız değildir!

Avrupa'daki demokratik göçmen kurumları çeşitli ülkelerde dayanışma eylemleri örgütledi. Örgütlenen bu eylemlerin biri de 11 Nisan günü Zürih'te gerçekleştirildi. İsviçre Demokratik Güç Birliği (İTİF-İGİF-FEKAR-İDHF-İABF) TC Zürih Konsoloslugu önünde basın açıklaması yaptı.

Eylemde "Greif işçileri yalnız değildir" sloganı atıldı ve "*İşçilerin haklı ve meşru taleplerine karşı; 10 Nisan 2014 sabahın erken saatlerinde yüzlerce çevik kuvvet polis işçilere saldırıda bulunarak direnişi kırmayı hedeflemiştir. İş makineleri ile fabrikanın kapısı kırılarak içeri giren faşist Türk devletinin kolluk güçleri, gaz ve coplarla direnişteki işçilere saldırarak işçileri darp ederek yaralamıştır*" denildi.

Açıklama "*Bizler, İsviçre Demokratik Güç Birliği olarak; Greif işçilerinin direnişini selamlıyor, işçilerin haklı ve meşru mücadelesinin yanında olduğumuzu bir kez daha ilan ediyoruz*" şeklinde bitirildi.

Direne direne kazanacağız!

Amed: Geçen hafta Cuma günü (04/04/2014) yapılan haksızlıklara maaş adaletsizliğine karşı iş yavaşlatma eylemi gerçekleştirdik. İş yavaşlatmamızın nedeni (tamamıyla bırakmama) Amed halkının mağdur olmamasıydı ama şirket yetkililerinin tehditleri ve baskılarından ve en son arkadaşlarımız, sendika başkanımız ve desteğe gelen Partizan okurlarının içeriye alınmamasıyla birlikte tamamıyla iş bırakmak zorunda kaldık. İlk gün olduğu gibi bugüne kadar şirket yetkililerinin yaptığı ve yapmaya çalıştıkları tehdit, korkutma, sindirme politikasından öteye gitmedi.

Cuma günü arkadaşlar işe tekrar dönme kararı aldı. Gittiğimizde birçok

arkadaşımızın işten çıkarıldığını ve işe alınacak kişiyi sadece kendi belirleyeceğini söylemesi üzerine bu haksızlığı kabul etmeyen arkadaşlarımız Sistem İşletme Müdürlüğü (Arıza Onarım Bakım) binasını işgal etti, işgal sırasında bizi tehdit eden şirket yetkilileri başta olmak üzere karşıımızda duran tüm yetkililer arkasına bakmadan kaçıp polisin arkasına sığındı. Öfkelenen işçi arkadaşlarımız binada camların hepsini parçalayıp hemen hemen tüm camları kırdı, odalar talan edildi. Buna rağmen polis içeri giremiyordu çünkü tüm arkadaşlar elinde bıçak ve cam kırıklarıyla bekliyordu, o sırada polis, çevik kuvvet ve TOMA'larla binanın etrafını sardı önce

tehdit edildik daha sonra arkadaşlarımızın kararlılığını gören polisler geri çekildi. Geri çekildikten sonra Kayapınar ilçe emniyet müdürü gelip arkadaşlarla konuştu ve bize "kimse gözaltına alınmayacak, kimse hakkında yasal işlem yapılmayacak" dindikten sonra toplu halde binayı boşattık. DEDAŞ kapısında bekleyen ailelerle beraber direnişimize devam ettik.

Bizler bu eyleme başladığımız gün halkın mağdur olmaması için, kendimiz mağdur olmamıza rağmen çok uğraştık ama ne DEDAŞ yetkililerinin ne de şirket yetkililerinin umurum bile olmadı. Nitekim umurlarında olsaydı kayıp kaçak oranını düşürmek için Amed merkeze bağlı köyler ve ilçelere bağlı köylerde

gece 4 saati aşan kesintilere gitmezlerdi. İlk günden bugüne kadar birçok sendika ve sivil toplum kuruluşu ve yoldan geçen halk destek vermişlerdir. Her ne kadar yönetim kurulu gerçekleşen kesintilerle ilgili, grevde olan işçileri sorumlu tutsa da halk buna inanmadı. İlk günden bugüne kadar yanımızdan hiç ayrılmayan Özgür Gelecek, Enerji-Sen Sendikası ve Partizan okurları başta olmak üzere tüm halkımıza teşekkür ediyoruz. Bir de direnişimizin 4. günü flamlarıyla yanımıza desteğe gelip flamlarını astıktan sonra giden ESP'li arkadaşlara teşekkür etmek istiyoruz. Mücadelemiz sonuç elde edilene kadar devam edecek.

(DEDAŞ'tan bir direnişçi)

Luna Savaş işçileri: "İnsanca yaşam için" direniyor!

İzmir: Organize Sanayi Bölgesinde bulunan **Luna Elektrik Savaşları** fabrikasında 100'den fazla işçi sendikaya üye oldukları için 40 günden fazla bir süredir direnişte. İşçiler fabrika önünde başlattıkları sendikal direnişlerine "İnsanca koşullarda, insanca bir yaşam için" şiarıyla devam ediyorlar. Bizler de direnişteki işçileri ziyaret ederek 9 yıldır fabrikada çalışan işçilerin sözcüsü **Ahmet Güler** ile bir röportaj yaptık.

Ahmet Güler: Ben Luna Elektrik Savaşları'nda 9 senedir çalışıyorum. Burada örgütlendik ve sendikalı olduk. Sendikalı olduktan sonra işveren bizi "hırsızlık, darp, gasp" vb. "suçlamalarla" işten çıkardı. Bizleri işten çıkarmış ancak biz bunu öğrenemedik yani işe geliyorduk sonra öğrendik ki bizi iki gün önce işten çıkarmış.

Bizler bu işyerinde şöyle örgütlendik, önce işçi komiteleri kurduk, sonra bu komite aracılığıyla işçileri sendikalı yapmaya başladık. Daha sonra sendikamız olan Birleşik Metal-İş'ten yetki tespit belgesi aldık, patron da bunu öğrendikten sonra bizi çeşitli ipe sapa gelmez bahanelerin arkasına sığınarak işten çıkardı.

- Peki, patron neden sendikadan bu kadar korktu sizce?

- Neden korktu? Çünkü Luna Savaş patronunun şöyle bir görüşü var Ahmet gider Mehmet gelir, yani dışarıda birçok işsiz var. Size şöyle söyleyeyim; 1800'lü yıllardaki kölelik düzeni neyse, bugünkü işverenlerin hemen hepsi gene öyle bir şey yapmak istiyorlar. Çünkü zenginler, onların bir dayanak güçleri vardır, birileri vardır arkalarında. Para kapitalizmde çok önemlidir ama patron krallığını, diktatörlüğünü kaybedecek. Yani kimseyi istediği zaman işten çıkaramayacak, istediği anda istediği kişiyi alamayacak yani fabrikada tek başına söz sahibi olmayacak. İşçi çıkarırken bile sendikanın komitesi, sözcüsü, disiplin kurulu olacak, toplu sözleşme olunca sadece patron buna karar vermeyecek, işçilerle, sendika temsilcileri ile karar alınacak. Egosu kırılacak.

Onların en büyük korkusu işçiler düşünmeye başlayacak, bilgilenecek, kendilerini daha fazla geliştirecekler.

Biz gerçekten bilinçlenmeye başladık; sendikanın ne olduğunu, haklarımızın, yasada hangi hakların olduğunu öğrenmiş olduk. Direnişin ne olduğunu, hak arama bilincini, bunları çok daha iyi öğrendik. Yani

nerdeyse bizi kırbaçla çalıştıracaklar. Çünkü onlara göre biz bir metayız, makineyiz. Bizleri bir makine gibi görüyorlar, ne zaman bozuldu at çöpe, yenisini al!

- Bir seçim süreci geride kaldı, seçim süreçleri vaatler sürecidir. O süreçte size geri dönüşler için vaatlerde bulunan oldu mu ya da direnişin daha fazla gündemleştirilmesi gibi bir şey söz konusu oldu mu?

- Biz tek tek tüm partilere gittik, muhalefet partileri de geldi, hükümette olan parti gelmedi zaten. Ana muhalefet de geldi, birkaç söz söyledi, başka bir şey yok. 40 günden fazladır buradayız ne maddi ne manevi bir destek olmadı. Bu ülkede şunu gördüm zaten başa kim gelirse gelsin işçisini, çiftçisini korumadığı sürece % 40 değil % 90'la da gelse hiçbir anlamı yok. İşçiler, çiftçiler ezilmeye mahkûm bu ülkede, kimse haklarını savunmuyor.

"Polisler patronları koruyor"

Madde koymuşsun anayasanın 50. Maddesinde sendikaya üye olmak serbesttir, sendikal faaliyet yürütmek serbesttir ama patronlar bizleri kanunsuz olarak işten çıkarıyor. Polis ilk önce onu korumaya geliyor, bizi korumaya gelmiyor. Normalde savcıların yapması gereken nedir, anayasal haklar mı çiğnendi, savcının gelip onu götürmesi lazım. Bunun hesabını vermesi lazım, bunların hiçbiri olmadı, polis geldi, patronu korudu. Bu düzen nasıl değişecek, kim gelirse gelsin değişmeyecek. Onun-bunun Ahmet'in, Mehmet'in Ali'nin gelmesi, AKP, CHP, MHP'nin gelmesi, düzen partilerinin gelmesi önemli değil ki.

- Diğer sendika konfederasyonundan destek geldi mi?

- Pek çok dergiden, gazeteden, sosyalist çevreden gelen oldu sağ olsunlar ancak bu çevrelerin ulaşacağı çevreler de bellidir. Diğer sendikalarından gelen olmadı daha.

Ben mesela Doğan Haber'e yazdım, Anadolu Haber'e yazdım hiçbir yer vermedi. Cumhurbaşkanlığına iki kez dilekçe yazdım dönen olmadı, görmek istemediler.

- Neden görmek istemiyorlar?

- Çünkü onlar bunu görürse, kendilerini yönetenlere ters düşecekler. Onları yönetenler de aynı kafada düşünüyor ki. Kendileri de bizim gibi günde 12 saat çalışıyorlar, aldıkları maaş 900 TL. Yani basında çalışanların da durumu aynı aslında. Ben sordum bu maaştan daha aza bile çalışıyorlarmış. Bunların yöneticileri aynı kafada. Beni göstermez niye gösterebilir ki, işine gelmez. Düzen bu. Bu direnişi gösterselerdi burada bir tane bakan falan gelseydi iş çoktan çözülmüştü. Ama görmüyorlar, duymuyorlar, işitmiyorlar.

Sonra çıkıp İslamiyet'ten, insanlık, bahsediyor. Oysa burada evine ekmek götüremeyen birçok arkadaş var. Böyle bir durumda Başbakan, çıkıp balkon konuşması yapmayacak mesela çıkıp desinler ki "biz patronların uşağıyız, TÜSİAD'ın, MÜSİAD'ın uşağı olmuştuk, onlar ne söylerse o olur, Türkiye'deki asgari ücreti de onlar belirliyor, biz sadece kuklayız."

"Hiçbir işçi 840 lirayı kabul etmemelidir"

Ben son olarak şunu söylemek istiyorum. Bizler çok zor koşullarda çalışıyoruz, sabah 7.00 akşam 19.30 çalışıyoruz. Şartlarımız ağır, her türlü hakareti görüyoruz. Bizler zaten bu koşullardan kaynaklı çıktık bu yola. **İnsanca koşullarda insanca bir yaşam için başladık direnişe.** Ben tüm işçi arkadaşlara buradan, verilen 840 lira asgari ücreti kabul etmesinler diyorum. Devletin dayattığı o para kölelik, bunu kabul etmesinler. Örneğin Ahmet geldi kabul etmedi, Mehmet geldi kabul etmedi o zaman mecbur kalacaklar. Asgari ücrete çalıştıracak kişi bulamayacak.

Aldığımız maaşa saygı duymamız lazım, bunun için biraz direnmemiz lazım, bilinçlenmemiz lazım bence.

1 Mayıs'a giderken yolu başında, sonunu görebilmek

Geçen sayıda 1 Mayıs 2014'te olası gelişmeleri ortaya koymuştuk. Tablo bir hafta içinde iyice netleşti.

Güçlü 1 Mayıs'ın için boşaltmak için karşı müdahale olarak yapılan Kadıköy mitingi başvurusu önemsenmelidir. Çünkü Kadıköy'de yapılacak olan irade kırma mitingidir. Bu, sınıfın işbirlikçileri eliyle yapılmaktadır. 1 Mayıs'a az bir zaman kaldı. Kalan bu zaman diliminde 1 Mayıs'ın nerede kutlanacağı tartışmasına boğulmamak önemlidir. Benzer bir durumu daha önceki yıllarda da yaşamıştık. Böylece 1 Mayıs'ta ortaya çıkan enerji başka kanallara akıtılmak ya da harcanmak istenmektedir.

Ancak bugün ortaya çıkan bu tablonun böyle olması yapacaklarımızı ya da yapılacakları ortadan kaldırmamalıdır. Bu sürecin değiştirilmesini sağlayacak adımlara ihtiyaç bulunmaktadır. Bunun yapılmasının zor olduğunu görmeliyiz, ancak bazen küçük adımlar önemli sonuçlar yaratabilir.

Birincisi; işçi sınıfının temel örgütleri olan sendikalar sınıfın birliğini bozan, bu konuda özel caba sarf eden Türk-İş'e karşı özel bir tutum almalıdır. İşbirlikçi yani teşhir edilmedir. Bu tutum, sürecin değişmesi değil ama sorumluluklar ve olumsuzlukların önlenmesi bakımından önemli bir yerde durmaktadır.

İkincisi; başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçilere bu 1 Mayıs'ta Taksim'in farklı bir anlam içerdiği kavratılmalıdır.

Bu, 1 Mayıs 2013 tarihinden itibaren işçilere ve emekçilere kapatılan Taksim alanının bizim olduğunu savunmanın adıdır ve Gezi İsyanı'yla açığa çıkan iradenin kırılmasına yönelik saldırılara karşı bir duruştur.

Bu saldırı bugün Kadıköy'de işbirlikçi Türk-İş eliyle yapılmak istenirken diğer yandan da Taksim'in meşruluğunu ortadan kaldırmak içindir. Sınıfın ortak birliği zayıflatılacaktır. Böylece de tartışmalar içe dönecektir. Yalnızlaştırılmak istenecektir. Yarın Kadıköy kervanına başkaları da katılacaktır.

Biz DDSB'liler olarak bulunduğumuz her alanda 1 Mayıs'ın önemini içinden geçtiğimiz koşullarda ortaya koyarken "ayağa kalk", "1 Mayıs'ta alanlara" şiarını yükseltmeliyiz.

İstanbul'da Gezi'den Berkin'e; Berkin'den 1 Mayıs Taksim'e uzanan yolu döşemek bizlerin görevidir.

CHP, Ataşehir'de 20 kişiyi işsiz bıraktı!

H. Merkezi: İstanbul Ataşehir'de yerel seçimlerin ardından yeniden belediye başkanı seçilen **Battal İlgezdi**, seçimlerden önce işe alınan 20 taşeron işçinin işine son verdi. Atı-

lan işçilerden **Seyhan Kalkan Vayış** ve **Tahir Bozkurt** belediye önünde direnişe geçtiler.

İşten atılan işçiler, belediye önünde basın açıklaması gerçekleştirirken, açıklama öncesinde Belediye Başkanı Battal İlgezdi ile görüşme talepleri ise reddedildi.

İşten atılan Tahir Bozkurt, 30 Mart yerel seçimlerinde yeniden Ataşehir Belediye Başkanı seçilen Battal İlgezdi'nin mazbatasını aldıktan 1 gün sonra 20 kişiyi işten çıkardığını hatırlatarak "Şimdi soruyoruz yapılan bu uygulamada hak ve hukuk nerede?" diye sordu.

İşten atılan işçilerden Seyhan Kalkan Vayış ise Belediye başkanı Battal İlgezdi'nin meclis toplantısında işten atılanlar için "istediklerini yapsınlar atmalara devam edeceğim" dediğini, CHP'nin ve Ataşehir Belediyesi'nin çalışanlara ne kadar dost olduğunu gösterdiğini söyledi.

Gerillalar için taziye çadırı

Amed: Amed'de farklı tarihlerde yaşamını yitiren ve cenazeleri toplu mezarlarda bulunarak kimlik tespiti yapılan 20 PKK gerillası için Koşu-yolu Parkı'nda taziye çadırı kuruldu. Taziye çadırını ziyarete gelen BDP Amed İl Eşbaşkanı **Zübeyde Zümrüt** Kürt halkına ve ailelere başsağlığı dileyerek konuşmasına başladı.

Zümrüt, toplu mezarların ülkenin ayıbı olduğunu ifade ederek, "Bin-göl'deki toplu mezarları görseniz Kürdistan'da yıllarca nasıl vahşetin uygulandığını tanıklık edersiniz. Devlet yıllarca bu topraklar üzerinde büyük bir vahşet uygulamıştır. Bu toplu mezarlar bir an önce uluslararası sözleşmeler çerçevesinde açılmalıdır. Bunun sağlanması için bir an evvel gerekli yasal adımlar atılmalıdır" şeklinde konuştu. Koşu-yolu Parkı'nda kurulan taziye çadırı 3 gün açık kaldı.

"Hepimiz için adalet, adalet..."

İstanbul: Cumartesi Anneleri, 472. kez Galatasaray Meydanı'nda biraraya gelerek 18 yıl önce gözaltında kaybedilen **Talat Türkoğlu**'nun akıbetini sordu. Türkoğlu'nun ailesinin avukatlarından **Gülizar Tuncer**'in ardından konuşan kardeşi **Fatma Türkoğlu**, "Ailesi ve dostları olarak aramaya devam edeceğiz. Hepimizi için adalet, adalet..." dedi. Haftanın açıklamasını okuyan gözaltında kaybedilen **Hayrettin Eren**'in kardeşi **İkbal Eren** de "Onlar, bu insanlık suçunun hesabını verinceye kadar bu dava bizim için kapanmayacak" dedi.

"Tecrit gençleri örseliyor"

İstanbul: İHD İstanbul Şubesi Cezaevi Komisyonu, F oturmasının 108.'sinde henüz 20 yaşındayken tutuklanan Kocaeli Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü öğrencisi **Samet Aydemir**'in durumuna dikkat çekti. Eylemde bir konuşma yapan Aydemir'in ağabeyi **Mahmut Aydemir** kardeşinin ciddi sağlık sorunları yaşamamasına rağmen tedavi edilmediğini, sağlık nedeniyle daha önce serbest bırakıldığını ancak yeniden tutuklandığını belirtti.

Ardından haftanın açıklamasını okuyan **Emine Küçükbumin** Adalet Bakanlığı verilerine göre 2002-2013 yılları arasında hapisanelerde hayatını kaybedenlerin sayısının bin 989 olduğunu ve bu oranın toplumdaki ölüm oranının 4 katı olduğunu vurguladı.

APTALLIK MI, MÜZAKARE Mİ? KUŞATMA MI, HAMİLİK Mİ?

Türk devletinin Kürt meselesinde ilerleyeceği yolun çok uzun sürmeden belirginleşeceği açıktır.

A. Einstein, "bir hareketi, her seferinde öncekilerden farklı sonuç almayı umarak, ısrarla yapmaya devam etmeyi" "çılgınlık" (bir rivayete göre de "aptallık") olarak tanımlamış. Aslında iki kavramda mevcut tanıma uyabilir. Kürt meselesinde Türk egemen sınıfları bulunduğumuz koşullarda "çılgınlık" (ya da "aptallık") mı yapacak, yoksa Kürt ulusal hareketiyle "uzlaşma ve barış" yolunu mu seçecek? "Çılgınlık" (ya da "aptallık") için bahsettiğimiz iki seçenek nedir?

Birincisi, Abdullah Öcalan'la görüşmelerin başladığı günden bu yana yaptığı ve Öcalan'ın da artık ciddiyetsizlik diye hedefine koyduğu oyalama politikasıdır. Bunu defalarca denemişler ve süreç sonunda ne Kürt hareketini geriletmeyi başarabilmişler ne de "eski güzel günlerine" (Kürdü şiddetle ve baskıyla cendereye alıp, hak talebini boğma, engelleme) zemin sunacak konjonktüre dönebilmişlerdir. **İkincisi** ise Kürtlere yönelik yeni bir savaş sürecini alevlendirecek hamleler yapmaktır. Bu seçenek ise Kürtler ulusal hak ve kimlik mücadelesine başladıklarından bu yana, yani Osmanlı'dan TC'ye uzanan yaklaşık 150 yıllık sürede hep denenmiş ve nihayetinde sonuç alınamamış daha kadim bir davranış biçimidir. Özelde son 40 yıllık süreçte bu imha, inkar ve katliamın en acımasız, pervasız uygulananmıştır. Kürtlerin ne örgütlülüğü dağılmış ne de özgürlük eğilimi küllendirilebilmiştir. Bu gerçekliğe rağmen Türk egemen sınıflarının Kürtlerle yeni bir sıcak savaşa girmesi seçenekler arasındadır.

Bu iki seçeneğin birbirinin içine geçtiği özellikle birincisinin başarı ya da başarısızlığının ikincisi üzerinde etkili ve belirleyici olabilecek niteliği vardır. Ancak "uzlaşma ve barış" ekseninde kat edilen yolun ve oluşan birikimin küçümsenmesi gerekir. Bu birikim ve Kürt hareketinin girmiş olduğu yönelimin bir çatışma ve sıcak savaşla berhava olma ihtimali vardır. Türk egemenlerinin bu birikimi gözetmemeleri düşünülemez. Ancak çıkara dayanmayan bir düşünce ve yönelimin içi boştur. Burada da Türk egemenlerinin çıkarlarını nerede gördükleri belirleyici olacaktır. Türk egemenlerinin yega-

ne handikabı kısa vadeli çıkarları için uzun vadeli çıkarlarını feda eden sığıldır. Bu ufuksuzluk neredeyse bir karakter haline gelmiştir. Kürt meselesinde, yine kısa ve uzun vadeli çıkarlarının uyumsuzluğu ve bunların tasnif edilememesi durumu ile yanlış hesap yapma sorunu da yaşayabilirler.

Politik krizin Kürt meselesine yansması: BELİRSİZLİK!

Türk egemenlerinin oyalama ve sürünce mede bırakarak bir dönemi daha mevcut dengeler içinde sürdürme politikasının uygulanabilir olup olmamasını Kürt hareketi belirleyecektir. Buna fırsat verilmediğinde Türk devleti, 2014 Newroz'unda da dile getirilen iki seçenekle baş başa kalabilir "ya müzakere ya savaş"!

Devlet uzlaşma ve barış müzakerelerini olgunlaştıracak ve ilerletecek hamleler yapma yoluna oldukça yabancısıdır. Bunun ne gibi sonuçlar doğuracağına dair de kafası karışıktır. Bu seçenek karşısında faşist yapısından dolayı korku, endişe ve kaygı baskın olan duygudur. Savaş meselesinde ise deneyimlidir. Bunun nasıl ve ne biçimlerde sürdürüleceğini oldukça iyi bilmektedir. Bu durumlarda edinilmiş ve birikim haline getirilmiş bir yönetme tecrübesi de vardır. Ancak içinden geçilen süreçte ve Kürt meselesinin bölgesel düzeyde kazandığı karakterden kaynaklı, böylesi bir savaştan da ciddi düzeyde endişe ve kaygı taşımaktadır. Zira eski tarzda süreci yönetmek hem toplumsal gelişmenin geldiği nokta hem de Kürt meselesinin bölge düzeyinde kazandığı yeni durum açısından imkansızdır. Türk egemenleri çılgınlığa açık ve yatkin olsa da risklerin farkındadır.

Kürt meselesinde gidişatın hangi yönde olacağını belirsizleştiren ve belki de Türk devlet geleneğinde pek nadir şekilde açığa çıkan önemli bir durum vardır. Devletin başbakanının içinde bulunduğu durumdur bu. Mevcut siyasal dengeler ve belirlenen kurallar içinde önemli bir güç biriktiren Tayyip, kellesinin alınmasına karşı büyük bir direnç göstermektedir. Bir yandan emperyalizme karşı uyumsuz yanlarını gidereceğine dair şe-

killenme çabasıdayken, diğer yanıyla yönetme kabiliyetini kaybetmiş ve kendi eliyle kendini sınırlamış durumu vardır.

Bu açıdan kişisel ve siyasi geleceği günbegün belirsizleşen, ancak buna karşı elindeki tüm güç ve kozları kullanarak bu durumdan sıyrılmaya mücadelesi söz konusudur. Devlet içindeki politik krizi, kendine özgü kılan bir yan da budur. Mevcut oyunun kuralları açısından sürecin dışına itilemeyen, ayağı kaydırılmayan Tayyip bunu fırsata çevirmeye de çalışmaktadır. Meseleyi kendi geleceğini kurtarmayla iç içe geçirerek süreci ele almaktadır.

"İleri" milli ve faşist Tayyip!

Devlet, barış ve uzlaşma için kanalları ve mevcut mekanizmaları zorlarken, diğer yandan olası bir savaşa da hem politik hem de askeri olarak hazırlık içindedir. Şovenist dili ve politik söylemi sürekli diri tutmaktadırlar. Ki bu dili genel politika-kada her cephede kullanmakta, MHP'yi dahi "milli olmamak"la suçlayacak boyuta getirmektedir. Bu şoven ve faşist tutumunun geleneksel ve genetik bir özellik olması kadar, sandıkta ve seçim bağlamında bir kitle desteğine dönüştürülmesi amacı da vardır. Bu politik yaklaşımın Türk milliyetçiliğinin Kürt düşmanlığını esas alan karşı-devrimci niteliğini geliştirdiği açıktır.

Askeri olarak ise son dönem bölgede askeri yığınak, barajlar ve karakol-kalekol inşaatları ile hazırlık yapılmaktadır. Bunun yanında Rojava devrimine karşı kuşatma hareketi, hem Suriye içindeki dolaylı ve dolaysız bağlantıları olan silahlı güçlerle (İŞİD ve El Nusra) hem de son seçimlerde Urfa ve Ceylanpınar'da yapılan hilelerle elde edilerek psikolojik desteklerle gerçekleştirilmektedir. Bu hamleler Kürt ulusal haklarına karşı bir saldırganlık olmasının yanında aynı zamanda zayıflatarak "rıza eder" hale getirmeye dönüktür.

Türk devletinin Kürt meselesinde ilerleyeceği yolun çok uzun sürmeden belirginleşeceği açıktır. Çılgınlık ve aptallık ile önüne çıkan fırsatları değerlendirme arasında salınmaktadır. Bir dönem daha savaşarak yeniden barış ve uzlaşma güzergâhına girme planları yabana atılmamalıdır. Suriye politikasının berhava olduğu, artık ABD'nin gazetecileri (Pulitzer Ödüllü Seymour Hersh'ün son makalesi) aracılığıyla "savaş suçlusu" olarak suçlanacak ikazların yapıldığı ve koşulların olgunlaştığı bir dönemden geçilmektedir. Bu bağlamda Suriye hevesini Rojava üzerinden şekillendirme eğilimi de daha belirgin hale gelebilir. Ya Kürt düşmanlığı gerekçesiyle ya da Kürt hamiliği üzerinden bu hevesini biçimlendirecektir.

"Katil EL Nusra işbirlikçi AKP"

İstanbul: BDP il yönetimi ve halk inisiyatifinin Ceylanpınar'da ve Ahlat seçimini ve sonrasında yaşanan saldırıları protesto etmek için Cevahir AVM önünde bir araya gelerek Şişli AKP ilçe binasına yürüyüş düzenledi.

AKP binasının önünde BDP adına yapılan açıklamada protesto eyleminin

yapılma nedeni olarak Ceylanpınar seçimleri ardından yaşanan saldırı ve seçimler sonrası BDP'nin kazanımla sonuçlanan belediyelerde yapılan itirazlar olduğu söylendi. BDP adına yapılan konuşmada; "Ceylanpınar'da AKP'nin bu denli saldırması ve belediyeyi hileler katarak alma ısrarı Rojava Devrimi-

ne yönelik sinsi politikaları sonucudur. Seçimlerin hemen sonrasında Kobani bölgesinde çetelerin saldırılar başlatması AKP'nin bu politikaları ile bağlantılıdır" dendi. Açıklamanın ardından dağlımadan geri çekilen kitleye polis hiçbir uyarıda bulunmadan ses bombası, biber gazı ve TOMA ile saldırdı.

Homofobik afiş, toplumsal kutuplaşma

Kartal: Kartal'ın Cevizli Mahallesi'nde son süreçte homofobik içerikli afişlerle LGBTİ'ler olumsuzlanarak toplumsal kutuplaşma bu kez cinsiyet eşitsizliği üzerinden körükleniyor. 73 Sineması adlı sinemada erotik içerikli filmlerin gösterilmesi üzerine, sinemanın kapatılması kampanyası yürütülen mahallede, bu söylem üzerinden ise siyasi kutuplaşma yaratılmaya çalışılıyor.

"73 Sineması, Homoseksüel Fuhuş Yuvası Kapatılsın" yazılı afişlerin asıldığı mahallede, 6 Nisan günü bir grup sinema önünde bir eylem gerçekleştirerek imza kampanyası başlatırken, afişlerle ilgili soru

sorduğumuz mahalle esnafı ise konu ile ilgili olarak **"Özgürlük, sol dedikleri bu işte", "İnsanların bacıları ile anneleri ile evlenmelerini istiyor bunlar"** diyerek AKP'nin topluma "ahlak ve edep" yaydığını savunuyorlar. Tamirhane Merkez Camii önünde imza kampanyası sürerken, sürekli polislerin sosyalist kurumların afişlerini indirdiği halde, günlerdir afişlerin sökülmemesi bu cinsiyetçi, homofobik söylemin devletin kolluk kuvvetleri tarafından da savunulduğunu göstermektedir.

Açıklamada ayrıca **"Bu rezaletin tamamen ortadan kaldırılabilmesi için ancak semt sakinlerinin imza-**

larıyla topluca verilecek bir kapatılma dilekçesiyle mümkün olabilecektir.

Bu nedenle başlatmış olduğumuz imza kampanyasına katılmanız semtimizin geleceğine, gençlerimizin ahl-

ki yozlaşmasının önüne geçilmesine, huzurlu ve güvenli yaşam alanı idealmize yaklaşmamıza yapacağınız yatırım anlamına gelecektir" şeklinde ifadelerle yer veriliyor.

6 Nisan tarihli bu basın açıklamasında, LGBTİ'lerin sinemaya gelmelerinden mahallelinin rahatsız olması gerektiği ve LGBTİ'ler nedeni ile sinemada kavgalar ve cinayetlerin yaşandığı da iddia ediliyor. Kartal'daki bu "küçük" ve "sıradan" afişler homofobi-transfobinin, nefretin "küçük" ve "sıradan" bir örneği olarak karşımıza çıksa da, görünen o ki AKP eliyle bu girişimler, toplumsal muhalefet ile özellikle AKP'ye oy veren halk kesimleri arasında nifak tohumu olarak kullanılıyor.

Cinsel suçların failleri bu gücü nereden alır?

Tam da 23 Nisan 2013'te **Sabir Ceyhan** isimli bir öğretmen, Newroz Park'ında 13 yaşındaki öğrencisine cinsel istismarda bulunurken suçüstü yakalanmış ve iğrençliğin dibine vuran sözde öğretmen, ifadesinde öğrencisinin kendisine *ilgi duyduğunu ve aşk mektupları yolladığını, sürekli kendisine sarılmaya çalıştığını fakat kendisinin buna izin vermediğini, sonunda da durumdan duyduğu büyük "rahatsızlık" sebebiyle kimsenin görmemesi için تنها bir yere götürerek konuşmaya karar verdiğini* söylemişti. Mahkemesinde ise daha da ileri giden insanlıktan nasip almamış bu yaratık, **"Beni tahrik etmesi sonucunda bazı istenmedik durumlar yaşandı. Ben dindar ve inançlı bir insanım"** diyerek, erkek egemenliği tarihinin "nadide" bir örneği haline geldi!

İstismara maruz kalan çocuğun yapılan muayenesinde vücudunun belirli bölgelerinde kızarıklıklar tespit edilirken; çocuk ise verdiği ifadesinde öğretmenin kendisini özel kursa çağırdığını, kursa götürme bahanesiyle Newroz Park'ına götürdüğünü, kendisinin karşı koymaya çalışması üzerine beden gücünü kullanarak onu zorladığını ve notlarını düşürmekle tehdit ettiğini, kendisinin bu sebeple karşı koyamadığını, bu durumun daha önce de tekrar ettiğini belirtmişti.

Eğer bu olay, pek duyulmayıp olayı yaşayan çocuk ve yaşatan tecavüzcü arasında kalsaydı, muhtemelen "olur böyle şeyler" diyerek tecavüzcüyü beraat ettirecek olan mahkemenin eli-kolu; olayın suçüstü niteliği taşıması, çocuğun bedenindeki cinsel istismara delil teşkil eder nitelikteki emareler ve olayın halk nezdinde yarattığı tepkiler sonucunda bağlandı ve bir istismarcı tutuklanmak zorunda kaldı!

Sonrasında Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden alınan içler acısı bir raporda, mağdurla yapılan görüşmede **"cinsel istismar olayı ile ilgili yineleyici düşünceler, olayın tekrarlanacağına dair korku ve endişeler, sosyal ilişkilerden kaçınma, spontan ağlamalar, uykuya dalmakta ve uykuyu sürdürmekte güçlük olduğu; bu bulguların Akut**

Stres Bozukluğu ile uyumlu olduğu tespiti ortaya konulurken; çocuğun **"herhangi bir psikiyatrik sorununun kalmadığı ve beden ve ruh sağlığının bozulmadığı"** da belirtildi!

Diyarbakır 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde **9 Nisan** günü görülen son duruşmada ise, mahkeme heyeti bütün itirazlara rağmen bu raporu kabul etti ve Adli Tıp Kurumu'ndan rapor alınması yönündeki talepleri reddetti. Bu duruşmada istismarcı öğretmen ise, yaptığı için "normal" olduğunu savunacak kadar desteği mahkemeden almanın rahatlığıyla, **"Bana en çok dokunan, toplumsal açıdan sanki bir tecavüzcü, bir caniyim gibi davranılıyor. Benim geçmişime bakıldığında yüzlerce öğrenci yetiştirdiğim görülecektir"** diyebilmiştir.

Peki tüm bu aymazlık nereden geliyor? Kadınlara, çocuklara, LGBTİ'lere yönelen cinsel suçların faileri bu gücü nereden alıyor? Geçtiğimiz günlerde Kars'ta tecavüz edildikten sonra öldürülen 9 yaşındaki **Mert Aydın'a** bunu yapabilecek kadar vahşileşen tecavüz kültürü nereden besleniyor? Elbette "erk"ek yargının kararlarından ve toplum mühendisliğine soyunan devletin "muhafazakar erkek" aklından... N.Ç davasında 13 yaşındaki bir çocuğa 26 koca "adam"ın tecavüzünde "rıza" bulan yargı, birçok erkeğe yol gösterici oluyor.

Küçücük bir çocuğun kendilerini "tahrik" ettiğinden bahseden koca koca "adam"lar, birdenbire mağdur demagojisine soyunarak, statülerini kendilerine zırh yapıyorlar. Bütün bunlar olurken geriye hayallerine, çocukluğuna el uzatılmış yürekler kalıyor. Birçok taciz, tecavüz, istismar olayında olduğu gibi küçü-

cük dünyalar kararıyor ve çocuklar bir cehenneme katlanmak zorunda bırakılıyor. Hatta toplumsal muhalefete ilişkin davalarda polis felekleriyle iddianame hazırlayan savcılar ve bu iddianamelerle karar veren hakimler, eril zihniyetin beslediği suçlarda her nedense bir türlü ikna olamıyor, kendi polislerinin görgü tanıklığını içeren tutanağa dahi itibar edemiyor.

Birinci yılını doldurmak üzere olan bu istismar davasında karar hala verilmiş değil. "Çocuğun nitelikli cinsel istismarı" ve "cinsel amaçlı çocuğu hürriyetinden yoksun kılma" suçlarından yargılanan istismarcı öğretmenin bir sonraki duruşması **7 Mayıs'ta** görülecek. Suçüstü yaparak tutanak hazırlayan polislerin tanıklık etmeye gelmelerinden kaynaklı, haklarında yakalama kararı çıkarıldı. Bu davada bir şekilde "adalet" yerini bulsa da, daha önce yıllarca YİBO'da görev yapan Sabir Ceyhan'ın kaç çocuğun rengarenk yaşamını kararttığı bilinmeyecek ve bilinmek de zaten istenmeyecek!

"7 Mayıs'ta erkekliliği mahkum etmek için adliyedeyiz"

Bilgi aldığımız Av. **Ruşen Seydaoğlu** ise söyledi: **"Her şeye rağmen, 7 Mayıs'ta istismarcı öğretmen şahsında erkekliliğin mahkum edilmesi için bir kez daha adliye koridorlarında olacağız ve büyüdükçe koridorları aşip sokaklara, meydanlara çıkacağız!"** Bizler de, henüz yetersizmiş o küçücük yürekler için bu davaların takipçisi olacak; sokaklarda, meydanlarda olacağız. Kadınlara, çocuklara, LGBTİ'lere el uzatan bu zihniyeti teşhir etmeye devam edeceğiz!

(Amed YDK)

Tüm bu aymazlık nereden geliyor? Kadınlara, çocuklara, LGBTİ'lere yönelen cinsel suçların faileri bu gücü nereden alıyor? Geçtiğimiz günlerde Kars'ta tecavüz edildikten sonra öldürülen 9 yaşındaki Mert Aydın'a bunu yapabilecek kadar vahşileşen tecavüz kültürü nereden besleniyor?

Şakran'da tutsakların tahliyesi ertelendi

İzmir: Şakran'da çıplak aramayı protesto eden kadın tutsakların infazı yakılarak tahliyesi ertelendi. İzmir'de bulunan Şakran Hapishanesi'ndeki tutsak kadınlara, dayatılan çıplak aramayı protesto ettikleri için 3 ve 12 gün arasında değişen cezalar verilirken, bazı kadın tutsakların tahliyesi 1 yıl ertelendi ve hakkında 5'er yıl hapis istemi ile dava açıldı.

DiHA'ya mektup gönderen kadın tutsaklar, çıplak aramayı protesto etmek için kapıları vuran yaklaşık 75 kadına 3-12 gün arasında değişen hücre cezaları verildiğini ve verilen cezalar nedeniyle pek çok kadının infazının yandığını dile getirdi. Mektupta, tahliyesi ertelenen kadınların 1 yıl fazla hapiste kalacağına dikkat çekildi. Mektupta, kadınların hücre cezalarının verilmesi ve tahliyelerinin yanmasının yanı sıra 75 kadın tutsağa "kamu malına zarar vermek" gerekçesi ile 5'er yıl hapis istemiyle dava açıldığı belirtildi.

Kamuoyuna duyarlılık çağrısı yapan tutsak kadınlar mektupta, yaşanan hak gasplarına dair, **"Son dönemlerde yaşadığımız bir başka sorun ise görüşçü yazamıyor oluşumuz. Resmi anlamda hiçbir sorun olmamasına rağmen yazmak istediğimiz görüşçüler keyfi bir şekilde reddediliyor. Yeni tutuklanan bir arkadaşımız bu sebepten ötürü 3 aydır görüş yapamıyor. Bu durumdan anlaşılan dışarı ile bağımızın kesilmesi ve iletişim kurmamızın engellenmesi. 9 yıldır cezaevinde olan arkadaşımız Meryem Abi'nin behçet hastalığı var ve vücudunda sürekli yaralar çıkıyor"** diyerek hasta tutsağın kendi ihtiyacını karşılayacak durumda olmadığını ve raporu olmasına rağmen tedavisinin yapılmadığını dile getirdi.

El-Kaide'ye Erdoğan Gazi!

Başbakan Erdoğan ilk kez bu kadar net konuştu!

ESED KİMYASAL SİLAH KULLANDI!

'ABD GİRERSE DESTEK VERİRİZ'
Yanlış tercüme denilip bu bölüm çıkarıldı

16 Mayıs 2013'te Tayyip'in ABD'de Obama ile yaptığı görüşmenin temel gündemlerinden birinin bu olduğu ve bu konuda ABD'nin Tayyip ve Hakan Fidan'ı birkaç defa azarlayarak ve tersleyerek ayar verdiği dile getiriliyor.

Suriye bir kez daha gündemin ilk sıralarında ve polemiklerin başlıca konusu. Bu defa ise durum en azından TC açısından oldukça "ciddi". Zira, söz konusu iddialar hiç de öyle yabana atılır türden değil. Türk devletinin, Suriye'de savaşın başladığı günden bu yana ne yaptığını çok yakından, acı bir şekilde yaşayarak gören ve öğrenen bizler için değilse de, buradaki gelişmeleri yakından takip eden dünya kamuoyu açısından öyle.

İddia, Tayyip Erdoğan'ın, El-Nusra'ya, 21 Ağustos günü Şam yakınlarındaki Guta kasabasında kullanılan sarin gazını, ABD'nin Suriye'ye yönelik saldırısını teşvik etmek amacıyla temin ettiği yönünde. İddianın sahibi Pulitzer ödüllü Amerikalı gazeteci Seymour Hersh. Hersh'in "The Red Line and the Rat Line (Kırmızı Hat, Gizli Hat)" başlığıyla **London Review of Books**'ta yayımlanan yazısı bizde basında hak ettiği ilgiyi görmese de uluslararası camiada epey bir fırtına kopardığına şüphe yok. Hersh yazısında, Amerikan ve İngiliz istihbarat servislerinin, 2013 ilkbaharından itibaren El-Kaide bağlantılı cihatçı çetelerin kimyasal silah geliştirdiğini bildiğine, ABD'nin CIA eliyle Libya'dan Türkiye'nin güneyine, buradan da Suriye'ye, cihatçılara silah ve cephaneye yardımında bulunduğu bu konuda Obama ile Erdoğan arasında bir anlaşma yapıldığına yer veriyor. Yazıya göre ise, ABD bu anlaşmaya rağmen Türk devletinin cihatçılarla derin ilişkisini, MİT'in cihatçı çetelerle irtibatı sağladığını, jandarmanın ise askeri lojistiğe baktığını, danışmanlık sağladığını ve eğitim verdiğini 2013'te öğrendi.

Yine yazıya göre, 2012 Eylül'ünde Bingazi'deki Amerikan Konsolosluğu ve yakınındaki CIA'in kullandığı gizli bir mekâna yönelik ve Amerikan Büyükelçisi Christopher Stevens'in ölümüyle sonuçlanan saldırıdan sonra ABD Suriye'deki "radikal" gruplara yönelik politikasını ve bu düzlemde TC ile ilişkisini yeniden düzenledi. Bu gruplardan "radikal" olanlarla arasına mesafe koyarak ılımlı olanlara desteğin ucunu sonuna kadar açtı ve böylece Erdoğan'ın Suriye'ye dair Osmanlı düşleri de darbe almış oldu.

16 Mayıs 2013'te Tayyip'in ABD'de Obama ile yaptığı görüşmenin temel gündemlerinden birinin bu olduğu ve bu konuda ABD'nin Tayyip ve Hakan Fidan'ı birkaç defa azarlayarak ve tersleyerek ayar verdiği dile getiriliyor. AKP'nin ilk elden bu iddiaları yalanladığı ve söz konusu haberlerin hükümete yakın burjuva-feodal basında yer bulamadığını biliyoruz. Gerek Erdoğan gerekse Davutoğlu, her seferinde ısrarla El-Kaide'nin desteklendiğini reddediyor. El-Kaide'den Süleyman Şah Türbesi'ni kuşatan ve Rakka'ya hâkim olan IŞİD'i (Irak-Şam İslam Devleti) kast ediyorlar. Ancak, El-Nusra da El-Kaide'dir. Hatta El-Nusra, doğrudan El-Kaide lideri Eymen el-Zevahiri'ye bağlı ve onun tarafından El-Kaide'nin Suriye kolu olarak ilan edildi. IŞİD ise Eymen el-Zevahiri'ye muhalefet ediyor. Ceylanpınar-Serekaniye hatında, Suruç'un karşısında Kobani'de Kürtlerle savaşan ve Türkiye'den "lojistik destek" sağlayan da El-Nusra idi. Son olarak, Yayladağı sınır

kapısının bir kilometre ötesinde yine Türkiye'den sağlanan lojistik destekle Suriye Ermeni kasabası Kesab'ı yakıp-yıkan operasyon, El-Nusra ile İslami Cephe'nin ortak harekâtıydı. Ayrıca sarin saldırısından sonra Adana'da yapılan El-Nusra operasyonunda gözaltına alınan 10 kişinin hemen serbest bırakıldığını biliyoruz. Hatta Türkiye'nin Moskova büyükelçisinin tutuklamalar yokmuş gibi davranarak sarinin antifriz olduğunu iddia ettiğini de hatırlayalım.

ABD'den Tayyip'e Suriye Ayarı

ABD'nin askeri ve bürokratik alandaki üst düzey yetkililerinden alınan bilgilere dayanarak yapılan haberin bugüne kadar yalanlanmaması ya da teyit edilmemesi, ABD'nin bahsi geçen konunun dolaşımında olmasını arzu ettiğini gösteriyor.

Suriye'de, Esad'a karşı savaştığını iddia eden ancak bugün artık neredeyse milliyeti ve inancı ne olursa olsun tüm Suriye halkına kan kusturan cihatçı çeteleri besleyen, örgütleyen, her türlü desteği sunan esaslı gücün ABD olduğunu bilmeyen yok. Bu bakımdan Hersh'in yazısında geçen ve Türk devletinin cihatçılarla ilişkilerinin 2013'te öğrenildiğine dair vurguların gerçek olmadığı açık. Bu konu etrafında çıkan ABD menşeli çok sayıda haberde, Türk devletinin El-Kaide vb. örgütlerle kurduğu ilişkiye dair onlarca ses kaydının ABD'nin elinde olduğuna dikkat çekilmesi de bunun bir kanıtı. Yani ABD emperyalizmi, başından itibaren AKP hükümetinin Suriye'de ne yaptığından haberi vardı.

Öte yandan Rusya'nın müdahaleleriyle Guta'dan alınan ve Britanya'ya gönderilen kimyasaldan alınan örneklerin analiziyle, gazın Esad rejimine ait olmadığına kanıtlanması, ABD açısından ciddi bir sorun teşkil etmiştir. Görünen o ki, Suriye'de yaşanan gelişmeler ve Esad'a dair yapılan planın başarısızlıkla sonuçlanması, ABD emperyalizmini planlarını yeniden gözden geçirmeye itmiş ve bunun sonucunda ABD hedef küçültmüştür. Ne ki, ABD emperyalizminin bu değişimi Türk devletinde gerekli karşılığı bulamamış ve TC, ABD'yi Suriye'ye yönelik bir saldırı için ikna etmeye çalışmıştır. Türk devletinin ABD'den habersiz bir şekilde kendi başına bir takım işler çevirmiş olabileceğini ve Guta saldırısındaki rolüne, ABD'nin anında müdahil olmadığını gibi bir ihtimal olabileceğini de eklemek gerekir.

Ancak böyle olsa bile bu durum ABD'nin kimyasal silah kullanımını yanlış bulduğu anlamına kesinlikle gelmez. Dün desteklediği Esad rejimi, bugün ise benzer bir desteği verdiği cihatçı çeteler Suriye'yi yerle bir ederken ve binlerce insanı katle-

derken ABD emperyalizminin rahat-sız olduğuna tanık olmadık. Dahası ABD'nin Japonya ve Vietnam örneğinde öne çıkan ve dünyanın sayısız yerinde karşılık bulan kanlı icraatları bunun böyle olmadığını göstermektedir.

Anlaşılan ABD emperyalizmi, Guta'da yaşanan katliamın ve buna bağlı olarak El-Kaide bağlantılı cihatçı çetelerin katliamlarının sorumluluğunu birilerinin üzerine yıkma ve kendini aklama derindedir. Böylece hem AKP hükümetine yeniden bir ayar verilecek, hem de uluslararası kamuoyunda El-Kaide ile mesafeli bir duruş sergilediğini ispatlamış olacaktır.

Obama'nın Radikal-İlimli Oyunu

Obama, Guta katliamından sonra dünyaya Suriye'de bundan sonra "radikal" İslamcılarla arasında daha kalın çizgiler çekeceğini duyurdu. 28 Mart'ta Riyad gezisi devam ederken, Washington Post, Riyad'ın Ahrar el Şam, Nusra Cephesi ve Irak-Şam İslam Devleti (IŞİD) ile çalışmamayı kabul ettiğini, Obama'nın da ılımlı kanatlara uçaksavar dâhil gelişmiş silahlar vermeyi gündemine aldığını yazdı.

Ancak ABD hemen her konuda olduğu gibi bu konuda da ikiyüzlü bir politika izlemeye devam etti. ABD sadece Nusra'yı terör listesine aldı ancak diğer örgütlerin de Nusra'dan ideolojik olarak farklı olduğu söylenemez. Mesela Suudilerin desteklediği İslam Ordusu'nun komutanı Zehran Alluş ile Kaide'nin Suriye kolu Nusra'nın lideri Muhammed Colani'nin Suriye için amaçladıkları aynı. İslam Ordusu, Suudilerin şimdi dışladığı Ahrar el Şam ile birlikte cihatçıların çatı örgütü İslami Cephe'de omuz omuza. Alluş'a verilen silahların Nusra ve Ahrar el Şam'ın eline geçmesini kim önleyebilir? AB emperyalizminin "yardımlardan" aslan payını kapan Suriye Devrim Cephesi lideri Cemal Maruf ılımlı ortak olarak öne piyasaya sürülüyor. Savaş ağasına dönüşen Maruf da Suudi Arabistan'la ilişkili ve Kaide'ye bağlı El-Nusra ile omuz omuza savaştıklarını hatta Yebrud'da cephaneyi paylaştıklarını dile getiriyor. ABD'nin makul gördüğü Suudi patentli ılımlılar bunlar!

Özetlersek; Suriye konusunda ABD ile TC'nin ufku ve hesapları arasında ciddi bir açı farkı görüldüğünü söylemek mümkün. ABD emperyalizmi anlaşılan şimdilik Erdoğan ve AKP'yi, basınç yaratarak, tehdit ederek hizaya sokmayı hedefliyor. Yani şimdilik AKP'nin bir bütün olarak gözden çıkarıldığını söylemek için erken. Bunun olup olmayacağı AKP'nin önümüzdeki günlerde ortaya koyacağı performansla bağlı görünüyor.

Sistem Krizinde “Milli İrade” Diktatörlüğü!

Yerel olmaktan ziyade genel seçim havasında geçen, baştan sona örgütlenişle, özellikle de Gezi İsyanı ve yolsuzluk operasyonları sonrası AKP'nin sarsıntılar geçirdiği koşullarda, referandum havasına bürünen 30 Mart yerel seçimlerinin ardından, ülkemiz politik arenasını yeni saflaşmalara, yeni cenkleşme ve kutuplaşmalara doğru ilerliyor.

AKP'nin öncesi süreçte geçirdiği sarsıntıların, özellikle önümüzdeki süreçte artarak devam edeceği gerçekliği daha şimdiden kendisini belli ederken, hükümet cephesinden atılan ve atılacak olan adımlarla da egemenler buna hazırlanmakta, üst perdeden “darbe” türküleri eşliğinde tehditler savurmaktadır.

Gezi İsyanı'ndan beri depremi dinmeyen hükümetin saldırganlaşma eğilimi, 17 Aralık yolsuzluk operasyonları ve “tape” skandalları sonrası açıklamalardan okunmaktayken, gelinen aşamada ise AKP'nin, 30 Mart yerel seçimlerinin ardından “İstiklal Savaşından” başarı ile çıkmanın verdiği enerji ve sandıktan aldığı görece onaylanmışlık hali ile kendi vesayetini güçlendirmeye girişeceği ise aşikârdır.

“İleri” Demokrasi = “Milli İrade” Diktası

Ülke siyasetinde ve uluslararası alanda, son birkaç yılı da kaplayan denklem kaymaları, Gezi İsyanı ile yükselen toplumsal muhalefet, yine 2008'den beri süregelen ekonomik kriz ve AKP'nin Ortadoğu'da kazandığı “başarısızlık” karnesi tüm bu tartışmalarda etken pozisyonlardadır. Bu konjonktürel değişimden ötürüdür ki, AKP efendilerince yalnız bırakılmakta, hatta rafa kaldırılmak istenmektedir. Bu nedenle de açılan çatlaklarda debelenen ve yalnızlaşan AKP, “sandık”la tutunduğu koltukta, tasfiye hareketi işletmeye girişmiş ve toplumsal kutuplaşmayı temel faaliyet eksenini kabul etmişken, AKP'nin önümüzdeki süreçte yapacak-

larının kaynak kodları ise, yine aynı parametrelerden doğru okunmalıdır. İlk olarak altı çizil-

mesi gereken nokta, AKP'nin önümüzdeki süreçte saldırganlık düzeyini artıracağı ve toplumsal kutuplaşmayı derinleştirmeye çalışacağı gerçekliğidir. Başbakan'ın “Açık açık söylüyorum: hiç kimsenin yaptığı yanına kâr kalmayacak, ihanet, ajanlık, casusluk ve edepsizlik asla karşılıksız kalmayacak!”, “17 Aralık bal gibi darbe girişimidir. Yargı içerisine sızmış bazı odakların yaptığı operasyonlar tamamen hukuk dışıdır. Hükümete karşı alçakça bir saldırı başlatılmıştır. Eğer 17 Aralık ve 25 Aralık operasyonları karşısında dik durmasaydık, hükümet devrilecek, koalisyondan oluşan bir hükümet işbaşına getirilecekti” sözleri ile de anlaşılacağı gibi AKP, kendinden olmayan herkesi ama ilk elden “Pensilvanyalı kardeşlerini” tasfiyeye yönelmiştir.

Kamuoyunda da çokça tartışılan bu süreç seçimler sonrasında ise somut operasyonlara dönmüş ve ilk hafta 9 polis yöneticisi tutuklanmıştır. Seçimler öncesinde ise, Cemaat kökenli binlerce kadro atamalar, sürgünler ile zaten etkisizleştirilmişti. AKP'nin “inlerine girme” çağrısının somut karşılığını bugün tek bir örnekle bile anlamak mümkündür: Gelinen aşamada, sadece Dışişleri Bakanlığı'ndaki “malum” görüşmeyle ilgili olarak 180 tane soruşturma sürmektedir.

Buna ek olarak, AKP önümüzdeki süreçte, sandıktan aldığı güçle tutunduğu son dal olan hükümet koltuğunda, yaptığı yasal dönüşümlerle kalıcılığa çabasını kuvvetlendirecektir. MİT Yasası ile Başbakan'a bağlı olan bu kontra birim “tanrısal” yetkilerle donatılmakta, HSYK'nın yapısına dair yasal müdahalelerle birlikte Adalet Bakanı yargının kralı haline getirilmekte ve böylece, en geri burjuva demokrasisinde bile var güçler ayrılığı ilkesi bile çöpe atılmaktadır. Ek olarak, sosyal medya yasakları vb. uygulamalarla da, toplumda dikta algısı pekiştirilmekte, en ufak bir ters kararda, AYM'ye yapıldığı gibi, “akıllı olun” uyarı verilmektedir.

Toplumsal çatlakta AKP filizi

Efendileri tarafından yalnızlaştırıldığı oranda, kendi “meşru”luğunu ürettiği toplumsal kutuplaşmayı derinleştirme yönelimi de, AKP'nin önümüzdeki süreçte faaliyet eksenlerinden birisi

olacaktır. Toplumsal psikolojide yarattığı “mağdur” algısı ve “küresel sermayeye karşı direnen lider” imajı ile Erdoğan, nemalanma alanı olarak “düşmanların hedefinde” profili yaratarak, kitleleri kendi etrafına yedekleme çabasıdadır. Gelinen aşamada, özellikle AKP-Cemaat gerilimi sonrasında dostlarından birisini daha kaybeden Erdoğan bu komplaşmayı daha da derinleştirmekte ve buradan doğru kendi kitlesini üretmektedir.

Kamuoyuna yansıyan istatistiklerde yerel seçimler öncesi açıklanan “tape”ler ile birlikte AKP kitlesinde bir kemikleşme eğilimi gözlemlenebilmektedir. Yine benzeri bir gözlem, Washington merkezli Bipartisan Policy Center (BPC) tarafından yapılmakta, AKP'nin kitlesinin açıklanan “tape”lerden etkilenmediği sonucu açığa çıkmaktadır.

Bu nokta, aslında toplumsal muhalefetin sıkıntılı bir yanını da aydınlatmaktadır. Zira, kitlelerin yaşamlarında görüp hissedebildikleri çelişkileri es geçerek ve kitlelerin aktif siyasal özne olarak muhalefetini yeterince örgütleyemeyerek, Cemaat kaynaklı ve ABD patentli bir yıpratma hareketinin para etmeyeceği, aksine İttihat Terakki'den günümüze süren “Türk'ün dostu Türk'tür” algısını pekiştireceği gözlenmeli ve beklenti bu noktadan ve reel gerçeklik temelinde yapılmalıdır.

Kürt ulusuna karşı yeni ittifak

AKP'nin önümüzdeki süreçte, hem durumunu hem de pratiklerini temelden etkileyecek bir diğer mesele ise, Kürt ulusal sorunu ve bu çerçevede iki yıldır somut adım atılmayan “barış ve çözüm” sürecidir. Bu konuda ise Başbakan Erdoğan, seçimlerden sonraki balkon konuşmasında “tek millet, tek vatan” nağmeleri döktürmüş ve önümüzdeki süreçte, gelişmelerin yönünü aydınlatmıştır aslında. Gerillanın geri çekilme sürecinin başlamasından beridir hiçbir adım atmayan AKP, özellikle Cemaat-AKP geriliminin ardından Ergekoncuları tahliye ederek, gelecek süreçteki yeni ittifak arayışlarını da deşifre etmiştir.

Ek olarak belirtilmesi gereken nokta, AKP'nin Kürt cephesine vereceği her tür imtiyazın, özellikle Rojava'da işleyen sürecin ulusal mücadeleye kattıklarıyla beraber hesap edildiğinde, aleyhine döneceğinin bilincinde olmasıdır.

Seçim sürecinde ise bu yaklaşımın karşılığı görülmüş ve belki de, tarihin en şaibeli seçimleri yaşanmıştır. BDP'nin aldığı birçok yerde seçimlere AKP ta-

rafından hile katılmış, bu yaklaşım yer yer “elektrikleri kesecek trafoya kedi sokacak” türevlere de ulaşmıştır. Özellikle Ermenistan ile doğalgaz ilişkisinin kurulduğu bir dönemde Ağrı'yı ve Suriye'de cihatçı gruplar ile TC'nin ilişkilerinin küresel anlamda deşifre olduğu bir dönemde Ceylanpınar'ı BDP'nin kazanmaması için her türlü önlem alınmıştır.

Çözüm Kitlelerin Aktif Siyasetinde...

Şimdiye kadar aktardığımız, AKP'nin önümüzdeki sürecine renk verecek parametrelerdir. Kuşkusuzdur ki, bu liste genişletilebilir ve AKP'nin önümüzdeki süreci, Ortadoğu, yaklaşan ekonomik kriz ekseninde ve ABD'nin küresel ittifaklarının değişimi çerçevesinde tartışılabilir. Ancak toplam tablo içerisinde altı çizilmesi gereken ve reel yaşamda yüz yüze kalacağımız yön; sistemin derinleşen krizi ve kabaran toplumsal muhalefet ekseninde AKP'nin saldırganlık düzeyini artıracacağı gerçekliğidir. Zira bugün, eski “Pensilvanyalı dostları” ile de yaşanan çelişkinin temelinde ya da geçmiş süreçte işlettiği “askeri vesayete karşı mücadele” sürecinin alt metninde de bunlar yatmaktadır.

Varlık zeminini sömürüye, zulme dayandıran Türk egemen sınıflarının yönetme aracı olarak TC devleti, burjuva-feodal düzenin koordinasyon merkezi olarak ve egemenlerin ihtiyaçları çerçevesinde şekil almaktadır. Bugün “devlete hükmetme” mücadelesinde, esas mesele de burada, hangi egemen sınıf kliğinin sömürüden büyük payı alacağındadır.

Doğallığında, önümüzdeki süreçte, artan saldırganlık boyutunun toplumsal muhalefeti ve onun ileri kesimleri olan devrimci ve demokrat çevreleri hedeflememesi imkânsızdır. **AKP için sömürüye ortak olanlardan çok, sömürüyü yok edecek olanlar tehlikelidir.**

Sonuç olarak, “milli irade” söylemi ile girilen faşizmle harmanlanmış diktatörlük yolunda, daha baştan görünen şey, tekerin patlak olduğu ve bu patlak tekerle Erdoğan'ın yolu tamamlayamayacağı gerçekliğiyle, süreç içerisinde iplerin daha da gerileceği aşikârdır. Gelinen aşamada, küresel alanda yalnızlaşan, ekonomik krizin kuyusuna sürüklenen ve Ortadoğu'da tekeri çamura saplayan bir hükümet gerçekliği vardır. Tablonun diğer yanında ise, ezilen yoksul kitlelerin Gezi İsyanı'ndan beri yükselen muhalefeti yatmaktadır. AKP'nin yarattığı toplumsal kutuplaşma ve artan saldırganlık düzeyi, komplaşmanın her iki cephesini de radikalize etmektedir.

Bu anlamda, AKP'yi aşındırmanın ve tarihin çöplüğüne yollamanın tek anahtarı ise, kitleleri aktif siyaset içine çekmek, yaklaşan 1 Mayıs ve Gezi'nin yıldönümünde yaşam ve gelecekleri için mücadele alanlarına dökmekle mümkün olacaktır.

UKRAYNA KRİZİ DERİNLEŞİRKEN!

21 Mart'ta Kırım'ın Ukrayna'dan ayrılarak Rusya'ya bağlanmasından sonra, Rusya'ya yönelik ABD, NATO ve AB'nin tehditlerinin ve G-8'den çıkarılmasının Rusya üzerinde pek bir etkisi olmamışa benziyor. 6 Nisan'da Rusların ağırlıkta olduğu Harkov, Luhansk ve Donetsk'te bağımsızlık ve Rusya'ya katılma doğrultusunda gösteriler başladı. Bu bölgelerde Kırım benzeri bir referandum yapılması talebini güçlü bir şekilde dile getirdiler. Ukrayna'nın doğusunda ve güneyinde yaşanan bu gelişmeler beklenen bir durumdu. Rusların Ukrayna'da kartlarını seri bir şekilde açtığını görüyoruz. Ukrayna'nın bölünme ve ayrışma süreci ivme kazanarak devam ediyor. Rusya gelişmelere paralel olarak diplomatik ve alaycı bir dille Ukrayna'nın federasyona dönmesini salık verdi. Aynı zamanda Ukrayna'yı kuşatma ve sıkılaşmada elindeki ekonomik kartları da devreye soktu. Önce doğalgaza % 30 zam yaptı. Sonra da geçmişte birikmiş borçların ve yapılan indirimlerin faturası olarak 15 milyar dolar çıkardı Ukrayna'ya.

Ukrayna merkezi yönetimi ise NATO üyeliği için sesini daha gür bir şekilde çıkarmaya ve talep etmeye başladı. AB ve ABD ise Rusya'ya yeni ekonomik yaptırımlardan bahsediyor. Ancak bunun dışında mutfakta pişirilen yeni hamleler de mutlaka vardır. Şimdilik daha güçlü hamlelerin ne olduğuna dair bir ipucu verilmiyor. Ancak duruma sessiz kalınmayacağı net beyanlarla ifade ediliyor. Ortaya çıkan tabloya bakıldığında zaman inisiyatifin Rusya'da olduğunu söyleyebiliriz. Ruslar diğer emperyalist bloğu onların bugüne kadar kullandığı silahlarıyla köşeye sıkıştırmaya devam ediyor.

Artan gerilim: Daha fazla pervasızlık ve ilkesizlik!

Ukrayna'daki gelişmeler dünyada uzun zamandır arayış içinde olan yeni denge kurma mücadelesinde bir mihenk taşı niteliğindedir. Emperyalist güçler arasındaki kimi zaman örtülü, kimi zaman diplomatik düzeyde süren çatışma ve gerilim, Ukrayna ile birlikte politik bir sertleşmeye açık bir şekilde döndü.

Bunun dünyanın her köşesinde yansımalarının olacağını, bir dizi sosyal-toplumsal ve siyasal çelişkinin daha açık ve görünür bir şekilde bu saflaşmaya paralel keskinleşeceğini belirtmek gerekir. Emperyalist güçlerin uzlaşmazlık içinde olduğu her meselede daha açık tavır alarak siyasal savaşlarını sürdüreceklerini söylemek yerinde olur. Yani emperyalistler arasındaki çatışma ve mücadele düne göre daha net, görünür ve keskin yaşanacak.

Bu gelişmeler sosyal ve ulusal mücadelelere de kaçınılmaz olarak yansacaktır. Her bir emperyalist güç ya da blok diğerinin hegemonya kurduğu alanda yaşanan gelişmelere ve sorunlara daha fazla ilgili olacak ve burnunu daha fazla sokmaya çalışacaktır. Bu sürecin buna paralel olarak silahlanmada yeni bir yoğunlaşma ve yarış da hızlandıracağı açıktır. Uzak Asya'da bir süredir Japon ve Çin emperyalistleri arasında var olan gerilimin, sıcak çatışmaya evrilebileceği olgunluğa doğru gittiği vurgulanıyor. Japon emperyalistleri "Çin tehdidi" gerekçesiyle silahlanmadaki sınırlamalarını kaldırdı. Son gelişmelerle birlikte artık silah satışlarına, -uzun bir aradan sonra- başlama kararı aldı. Bu gelişmeler, saflaşmaların adı konmuş ve sınırları belirlenmiş bir çizgiye doğru evrildiğine işaret etmektedir.

Ukrayna'nın Rusya tarafından toplumsal kargaşanın çözümü olarak parçalanmasının politik etkisi kısa sürede dünya ölçeğinde kendini hissettirecektir. ABD ve AB emperyalistlerinin, uzun süredir Balkanların ve Ortadoğu'nun yeniden şekil alma mücadelesinde bu eğilim ve yönelim açık ya da örtülü bir şekilde desteklenmekte ya da bu eğilime çıkarları doğrultusunda geniş bir "meşruiyet" sağlanmaktaydı. Şimdi aynı oyunu Rusya kendi lehine olacak şekilde sürdürmektedir.

Çok uluslu ve çok mezhepli toplumlarda bu çelişkiler özellikle sisteme entegre olmamış yapıların çözülmesinde bir faktör olarak kullanılmaktadır. Emperyalistlerin çıkarına gelmediği noktada bu toplumsal geliş-

melerin ortaya çıkardığı hak talepleri güçlü destekleriyle baskı ve katliamlarla yok sayılırken, tersi durumda ise bu talepler kendi egemenliğini tesis edecek şekilde öne çıkarılmakta "evrensel demokrasi"nin gereği olarak sunulmaktadır.

Bu ikiyüzlü, ilkesiz ve sadece kendi sermayesinin çıkarlarına endeksli yaklaşımın daha da boyutlanarak sürdürülecektir. Emperyalistler arası çelişkiler arttıkça bu karakersiz ve tutarsız yaklaşım daha pervasız ve ezilenlerin gözünün içine daha fazla sokularak gerçekleşir.

Ortadoğu'nun rotası ne olacak?

Ortadoğu'da gerçekleşmekte olan altüst oluşlar bu son gelişmeyle daha da ivme kazanarak olgunlaşacaktır. Ortadoğu'da mevcut dengelerin sadece rejimlerin değişerek dengesini bulması zordur. Emperyalist güçlerin kendi hegemonyasının olmadığı ülkelerde, kendi sistemlerine entegre edecek şekilde ulusal ve mezhepsel çelişkileri daha fazla cesaretlendirmeye gideceği öngörülebilir. Ukrayna'nın parçalanma süreci çok uluslu ve çok mezhepli toplumlarda bu mücadelelere daha güçlü bir politik zemin sunacaktır. Özellikle zaten Ortadoğu'da bu ekseninde devam eden süreç güçlerin yeni dengeleri de anlamaya ve kavramaya çalışarak oluşan çelişkilerden faydalanarak ilerleyeceğine görmek mümkündür.

Bu aynı zamanda emperyalist devletlerin kendilerine sadık bir şekilde bağlılık gösteren ve müttefiki olan rejimlerin mevcut durumunu korumayı da daha dirençli hale getirecektir. Bölünme ve parçalanma eğilimi ile mevcut olanı koruma arasındaki gerginliğin daha sert ve keskin bir hal alacağı bir süreç yaşanacaktır. Bir önceki sürece göre görece kolay ve son tahlilde bir uzlaşma ile gerçek-

leşen süreç artık o denli kolay ve dengeli olmayacaktır. Çatışma ve savaşların daha fazla geliştiği bir dönem yaşanacaktır.

Emperyalist çatışmanın keskinleşmesi, yarı-sömürge ülkelere, kendini pazarlamada yeni olanaklar ve fırsatlar çıkması da söz konusudur. Bu durum emperyalist blokların, bu çelişkileri birbirine karşı kullanacağı aynı zamanda daha fazla tavizkar olmasını da getirecektir. Bu bağlamda yarı-sömürgelerin kendi evlerinin içini düzenlemeye ve bu çeşit sorunları kısa ve orta vadede sorun olmayacak şekilde düzenleme yönelimine de itebilir. Özellikle daha büyük oynayan "akıllı" devletlerin bu sorunlara "yetenekleri ölçüsünde" daha fazla odaklanacağını, emperyalistler arasındaki yeni dengelere bu şekilde hazırlanacaklarını ifade etmek yanlış olmayacaktır.

Ancak bu şekillenişin pek de kolay ve düz bir hat izlemeyeceği açıktır. Zira emperyalistlerin kendi aralarındaki çelişkilerin artması aynı zamanda iktisadi ve politik krizlerinden bağımsız değildir. Bu ikisi arasında doğru orantı vardır. Bu durum ezilen sınıfların, ulusların ve mezheplerin de bir bütün egemenlerle olan çelişkilerini arttırmakta, mücadelelerine yeni bir ivme ve boyut katmaktadır. Yani dinamik, dirençli ve mücadeleciler bir ezilen sınıf, ulus ve mezhep mücadelesi de söz konusu olacaktır. Gelişmeler dış dinamiklerle değil iç dinamiklerle hayat bulacak ve daha gelişkin bir devrimci eğilimle kendi kimliğini kazanmasına zemin sunacaktır.

Sonuç olarak Ukrayna'da yaşanan gelişmeler ve yarattığı sonuçlar çok uluslu ve çok mezhepli toplumsal yapıları da fazlasıyla etkileyecektir. Emperyalistler bölgesel plan ve hesaplarını bu gelişmeler doğrultusunda yeniden şekillendirecektir. Büyük stratejik önemi olan ülkeleri kendi evlerinin içinin yeniden düzenlenmesinde daha fazla cesaretlendirecektir. Bu ülkelerinde bunu gözetmeleri kaçınılmazdır. Gelişmeleri kendi lehine kullanmak için sürecin hızlanacağını söylemek yanlış olmayacaktır.

Her Türlü Demokratik Sorunun Çözümü İçin En Öne Atılalım!

“...*Pratikte komünistlerin her devrimci hareketi desteklediklerini ve bundan ötürü sosyalist inançlarımızı bir an bile gizlemeksizin bütün halk önünde genel demokratik görevlerimizi açıklamak ve vurgulamak zorunda olduğumuzu unutan kimse sosyal-demokrat* olamaz. Pratikte, her türlü genel demokratik sorunun ortaya atılmasında, öneminin belirtilmesinde ve çözüme bağlanmasında herkesin önünde geçme yükümlülüğünde olduğunu unutan kimse sosyal-demokrat değildir.*” (Lenin, Ne Yapmalı, s. 87)

Lenin, Komünist Manifesto’da yer alan “kısacası komünistler, her yerde mevcut toplumsal ve siyasal düzene karşı olan her devrimci hareketi desteklerler***” sözünü dönemin sosyal-demokrat geçinenlerine ve ekonomistlere vd. tekrar tekrar hatırlatmak zorunda kalmıştır. Bunu anlamayan çevrelerin/grupların; “kendi görüşlerinin darlığıyla” olanaklı olanın sınırlarını çizdiklerini, “teori ve siyasal görevleri dar sınırlar içine hapsedmeleri” dolayısıyla örgütsel çalışmalarının dar bir kapsam içerisinde kaldığını vurgulamıştır. Her türlü genel demokratik sorunla ilgilenip, bununla bağlantılı hareketlerin desteklenmemesini, bu çerçevede öne geçilip, çözüme bağlanıncaya kadar mücadele edilmesini sosyal-demokratların kendiliğinden hareketlerin gerisinde kalmalarının nedeni olarak koymuştur.

Lenin’in Komünist Manifesto’ya dayanan bu sözleri biz komünist devrimcilere politika üretiminin anahtarını vermektedir. Her türlü “zulüm, zorbalık ve hak yoksunluğu”na karşı savaşımında en önde yer almak ve bunu yaparken “toplumsal ve siyasal düzene karşı olan her devrimci hareketi desteklemek” komünist devrimci politikanın özüdür. Sınıfsal sömürüden dinsel mezheplere olan baskıya, kadın sorunundan ulusal meselelere, asker polis baskılarından söz söyleme hakkına, sansüre... Bu sistemde yaşanması muhtemel her türlü soruna müdahaleden bahsedilmektedir burada.

Politika, içinde bulunulan anda, yaşanan toplumsal sorunlara, verilmiş durumdaki güç dengeleri üzerinden müdahale

etmek ve süreç her değiştiğinde yeniden belirlenmek zorunda olan bir olgudur. Yani değişkendir, esnekler. Bu kavranmazsa ve **teori, politikanın yerine konulursa** Lenin’in 1905 devrimi sonrası parlamentoya katılımda neye göre bazen boykotu savunduğunu, bazen en hareketli şekilde katılımı desteklediğini anlayamayız. Öyle ya, teoride “parlamento, burjuva ahırıdır.” (Ki bunu söyleyen de Lenin’dir.) Politikanın özgünlüklerini kavramazsak, neden bazen legalitenin, bazen illegalitenin, bazen her ikisinin öne çıktığını, neden bazen şiddetin en yakıcı hali ile devrediyken bazen geri çekilmek zorunda olduğunu açıklayamayız. Mao’nun karşı-devrimci bir parti olan Goumindang’la KP’de çok ciddi muhalefet olmasına rağmen Japonya’nın işgali sırasında neden ittifak kurduğunu kavrayamayız vs. tarihsel örnekler çoğaltılabilir. Ama en önemlisi, politik özneler olarak bizlerin bu tarihsel örnekleri kavrayarak bugüne uygulayabilmemizdir. Devrimci mücadelenin dümdüz bir hatta ilerlemeyeceğini, çeşitli yol arkadaşlıkları kurmak zorunda olduğumuzu, bu yol arkadaşlıklarında üzerimize düşenleri yaptığımız oranda güçlenip, Lenin’in deyişiyle gerçek “sosyal-demokratlar” olacağımızı görebilmektir önemli olan. Politika, programlarında sosyalizmi/komünizmi hedefleyip/hedeflemediklerinden bağımsız “toplumsal ve siyasal düzene karşı olan” güçlerle birlikte hareket edebilme, destekleme ve o güce ulaşmazsa yönlendirmeyi içerir.

Toplumun gerçek yaşamından kopuk, “büyük adamların iyi niyetlerinden”, “insan aklının ilkelerinden” ortaya çıkan “ideal planlar” ve “her şeyi kapsayan projeler” (Stalin); kulağa hoş gelebilir, yazılarda iyi durabilir, duyguları coşturabilir. Fakat, *“taktik, sadece devrimci ruh üzerine kurulamaz.”* (Lenin)

Politikanın belirlenim yöntemi üzerine bu vurgular her zaman güncel olmakla birlikte içinden geçtiğimiz süreçte daha önem kazanmıştır. Geçmişine rağmen TDH’nin; Gezi İsyanı ile birlikte gelişen kendiliğinden hareketlere etkin müdahale edemediği, öncülük yapamadığı ortaya çıkmıştır. Bunun nedeninin

“muhalefet katmanları arasında hüküm süren hava hakkında tam bilgisi bulunan ve harekete önderlik edebilecek, kendiliğinden bir gösteriyi siyasal bir gösteri haline dönüştürebilecek, onun siyasal niteliği genişletecek vb. yetenekte yeterince eğitilmiş liderlerden ve örgütçülerden yoksun”lukla ilgili olduğu açık değil midir? (Ne Yapmalı?, s.100)

Teorik ve siyasal görevlerin dar kapsamından kurtulmuş bir şekilde “her türlü genel demokratik sorunu” mevcut güç dengelerini gözeterek müttefiklerimizi, yedek güçlerimizi hesaplayarak halkımızın kendiliğinden ideolojisinin muhtevasını kavrayarak, kendi gücümüzü bilerek en devrimci tarzda, zulme karşı her protestoda en önde yer alma bilinciyle hareket ediyor muyuz? Örgütsel çalışmalarımızın kapsamını halkımızın çeşitli katmanları arasına giderek genişletiyor muyuz? Bu soruların cevapları olumlu olduğu ölçüde biz devrimci politikada uzmanlaşmaya başlamışız demektir.

Siyasal Görevlerimizin ve Örgütsel Çalışmalarımızın Kapsamını Genişletelim!

Türkiye’de tarihsel dönemlerden geçiyoruz. Egemen sınıflar birbirlerine düşmüş durumdadır. Fakat yerel seçimlerde görüldüğü gibi, düzen partilerinin tüm pespaye durumlarına rağmen sandığa gitme oranı % 90’ı bulmuştur. Halkımızın gözünde sağ/muhafazakâr olarak görülen partiler oyların % 65’ine yakını almıştır. Yolsuzlukların, rüşvetin bu kadar apaçık olmasına rağmen AKP’nin oylarının bu derece yüksek olması Sünni halkımızın, önceki bütün iktidarları aşacak şekilde dini hassasiyetlerine önem verildiğini düşünmeleri ve bu kutuplaştırıcı ortamda AKP’yi bu hassasiyetlerin koruyucusu olarak görmesiyle yakından ilgilidir. Bu sonuçların bize öğreteceği derslerden birisi de; Sünni mezhebine mensup emekçi halkımıza yönelik ajitasyon ve propagandamızda bu hassasiyetleri gözetmek ve din, inanç özgürlüğünü sonuna kadar açık bir şekilde savunmak zorunda olduğumuzdur.

Seçime katılan partiler arasında devrimci ve demokratik bir özellik arz eden tek seçenek HDP/BDP’dir. Partizan’ın da desteğini açıkladığı bu yapılardan BDP’nin başarılı olduğu ve ilan ettiği “demokratik özerklik” projesini yaşama geçirebilmede rüşünü kanıtladığı ortadadır. Fakat Türkiye’nin batısında seçimlere giren HDP; BDP’nin buradaki oy potansiyelinin çok ötesine gidememiştir. Partizan her ne kadar HDP’nin bileşeni olmasa da, aktif destek vereceğimizi ilan etmiş olduğumuzdan, bu sonuçlar bizi de yakından ilgilendirmektedir. Kitlelere

gidebilme potansiyelimizi, politika üretme tarzımızı “teorik ve siyasal görevlerin” belirlenmesindeki darlıklarımızı, “örgütsel çalışmalarımızın dar kapsamını” geniş bir şekilde ele almakla yükümlü olduğumuz açıktır. Unutulmasın ki, gerçekler onlara gözümüzü kapamadığımız ve onlara uygun hareket ettiğimiz oranda devrimcidir. Genel ve yüzeysel değerlendirmelerle bu süreci başarıya çeviremeyeceğimiz açıktır.

Seçimlerin ayrıntılı değerlendirmesi kadar, Newroz’la birlikte birinci yılını dolduran, “çözüm” süreci diye ifade edilen sürecin bizim açımızdan, başta müttefiklerimizle yürürkenki sorumluluklarımızı boyutuyla değerlendirilmesi de gerekmektedir. Önderimiz İbrahim Kaypakkaya’nın bu topraklarda Kürt sorununu komünistçe değerlendiren ilk kişi olmasının haklı gururunu yaşayan bizlerin 5 temel belgede yer alan ve Türkiye’nin tüm sorunlarını diklemesine kesen bu soruna devrimci politikalarla yanıt olmamız gerekmektedir. Elbette ki devrimci politikanın, yazımızın baş kısmında vurguladığımız kriterlerle oluşturulduğunu bilerek, bu kriterleri hiçbir şekilde gözden kaçırmadan adımlarımızı belirleyeceğiz.

Çam Ağacı Kadar İkelik, Söğüt Ağacı Kadar Esnek Olalım!

Bizler Partizan olarak PKK’nin ilan ettiği “demokratik özerklik” hedefini, Kaypakkaya’nın gayet özlü şekilde açıkladığı demokratik muhtevası nedeniyle desteklediğimizi ve hatta sadece destek değil, Demokratik Halk Devrimimiz gerektirdiği için aktif olarak bu muhtevayı sahipleneceğimizi belirttik. Tam da Lenin’in dediği gibi “sosyalist inançlarımızı bir an olsun gizlemeden” sorunun kesin çözümünün UKKTH ilkesinin yaşama geçmesiyle gerçekleşeceğini vurguladık.

Sorunun “sistem sorunu” olduğunu yayınlarımızda net bir şekilde ifadeledik. Bu “teorik” belirlemelerden sonra sıra güncel, politika üretip en ön saflarda yer almaya, “her türlü genel demokratik sorunu” hiç duraksamadan sahiplenmeye gelir/gelmelidir. Bizim “çözüm” sürecinin bu bir yılında görevlerimizin bilincine yeterince varmadığımız, teorinin katılığı ile politikanın esnekliği arasındaki bağı kurarken politik alanda olmamıza rağmen çubuğu teorinin katılığına, Stalin’in deyişiyle “ideal planlara”, “her şeyi kapsayan projelere” kırdığımız görünmektedir. Rojava’daki savaşıma verilebilecek destek için kafa yorup pratiğe geçirmekten kararlılığın yapıma itiraza, PKK’nin ve önderi Öcalan’ın müzakereci olarak kabul edilmesine, siyasi rehin oldukları apaçık ortada olan KCK tutsakların özgürlük talebine, anadilde eğitim ve savunma taleplerine kadar şu an burada sıralayamayacağımız sayıda “her türlü demokratik sorunun” hem BDP güçleri ile örgütlemeye/destek çıkarmaya, hem de kendi başımıza “herkesin önüne geçme bilinciyle hareket etmede yetersiz kaldığımız” ortadadır.

"Çözüm" süreci şu anda birinci yılını doldurması nedeniyle çeşitli sol çevreler tarafından değerlendirilirken yapılan en bariz politik "hataları"; PKK'nin komünist bir programa sahip olan bir hareketmişçesine ele alınması, "çözüm" sürecindeki ateşkes ihtiyacının ve gerilla güçlerinin geri çekilmesinin Rojava'nın ihtiyaçları unutulmuş değerlendirilmesi, PKK'nin demokratik özerkliği "biz inşa edeceğiz, sokaklarda savunacağız" demesine ve pratikte böyle yapmasına rağmen sanki her şeyi hükümetten/devletten bekliyormuş intibahının özellikle oluşturulması ve PKK'nin kendi çalışmalarıyla elde ettiği kazanımların tamamen göz ardı edilmesi olarak sayabiliriz.

Burada Partizan dergisinin 80. sayısındaki şu bölümleri hatırlatmakla yetineceğiz: "*Bir yanda Kürt halkının mücadelesi, bunun kattıkları övülecek, savaşa övgüler düzülecek, diğer yandan bunun 1 numaralı yaratıcısı, buna önderlik eden mekanizma sürekli teslimiyet, ihanet ve tasfiyecilikle suçlanacak. Burada ciddi bir çelişki ve kafa karışıklığı olduğu açıktır... [Ulusal Harekete] hem mesafeli kaygılı bir tavır takılmakta hem de 'öğreten' konumu alınmaktadır. Kendi içindeki tasfiyecilikten muzdarip olan politik hareketlerin başkası üzerinden teselli bulması dürüst bir yaklaşım değildir."* (Partizan 80. Sayı s.162-163)

Gerçekten de Newroz'la birlikte, "öğreticiler" yine hemen devreye girmiş, tasfiyecilikten PKK'nin Kürt ulusunu oyalamasına, AKP ile iş birliği yapmasına varana kadar "değerli fikirlerini"(!) ileri sürmüşlerdir. Görünen o ki, her dönem böyle öğreten olmuş ki, Lenin, zamanında aşağıdaki sözleri söylemiştir: "*Hiçbir şey, çok uzun süre önce savaşımın her türlü kesin aşamasını geçirmiş 'ustalar' olma havasına bürünmemiz kadar gülünç ve zararlı olmaz."* (Ne Yapmalı?, s. 47)

Doğru politik değerlendirmeler parçaya değil bütüne bakılarak ve parçalar arasındaki bağı gerçeğe uygun şekilde kurarak yargılanabilir ancak. Bir yılın sonucuna bakıldığında PKK'nin önüne koyduğu demokratik özerklik projesine adım adım yaklaştığı görülmektedir. Ateşkes sürecini; kitleler içerisinde çalışmalarını yoğunlaştırmak ve kurumsallaştırmak için kullanmaktadır. Rojava'daki "devrimsel sürecin" gelişmesi amatörülüğün alamet-i farikası olan "dört bir yana yumruk sallama"yı PKK'nin çoktan aşmış, gereken zamanlarda ve yerde gücünü yoğunlaştırabildiğinin göstergesi değil midir? BDP'nin yerel seçimlerde aldığı oy oranları, seçim sonuçlarını sokaklarda savunması, bu ateşkes sürecinden azami bir şekilde faydalandıklarının göstergesi değil midir?

Komünist devrimciler olarak bizler ideoloji-politi- teori-politika arasındaki ayrımı net bir şekilde yapmakla mükellefiz/zorunluyuz. Bu tarihsel sorumluluğumuzdur, halkımıza borcumuzdur. Komünist devrimi hedefleyen bizler PKK'nin bir ulusal hareket olarak ilan ettiği demokratik özerklik hedefini, yarı yolda kalmak olarak, reformist bir hedef olarak tanımlayabiliriz/tanımlıyoruz. Fakat açıktır ki, bu "reformist" hedefi aşma ve Demokratik Halk Devrimi gerçekleştirme sorumluluğu kesinkes olarak bizim omuzlarımızdadır. Bu sorumluluğu yerine getirebilmek için mevcut güç dengelerine ve andaki devrimci hareketlere baktığımızda yanı başımızda TC'nin temelini sarsan PKK ile yolumuzun bir kısmını yürümemiz gerektiğini görürüz.

Demokratik özerklik hedefi gerçekleştiği oranda, tam da demokratik muhtevası nedeniyle bize devrimci savaşımızda yeni olanaklar sağlayacaktır. Bizler bu olanaklarla yetinmeyip, ileri doğru yol almaya devam edeceğiz. İşte o aşamada da yeni müttefikler devreye girecektir. O aşamada eğer, PKK hedeflerini

daha ileri taşımazsa geride bıraktığımız bir güç olacaktır. Ama şu anda çok açık ki, bizler demokratik taleplerin gerçekleşmesi yönlü, yolun başında olduğumuzu gösteren talepleri bile yeterince sahiplenmiyoruz. TDH, ne yazık ki geriden gelen ama buna rağmen önde yürüyene sürekli söylenip duran yol arkadaşlarına benzemektedir.

Gerilla savaşını ustalıkla geliştirmiş olan PKK'den öğreneceğimiz en önemli husus; güç dengelerini gözetme, çelişkileri yakalama anlamına da gelen politika üretimidir. Başkan Mao, politikada çam ağacı gibi ilkeli söğüt ağacı gibi esnek olmamızı öğütler. Başkan Mao'nun öğüdünü yerine getirme zamanıdır.

Bugün kendimize her türlü "teorik ve siyasi görev dar"lığından kurtarmak, örgütsel çalışmalarımızın kapsamını geliştirmek, demokratik sorunların çözümünü için müttefiklerimizle birlikte/ve bazen tek başımıza öne atılmak görevleri bizi bekliyor. "Devrim ve demokrasi güçlerinin ittifaklarının pekiştirilmesi" (TKP/ML SB açıklaması 20 Mart 2014) bizim üzerimize düşen görevlerin ayırıcısına varmamızla, militan bir tarzda bunları yerine getirmek için hiç duraksamadan, ileri atılmamızla olur. Unutulmasın ki, bir yolu aşmak her şeyden önce yürümekle olur. Lenin'in "Sol komünizm bir çocukluk hastalığı" çalışmasından aldığımız aşağıdaki sözlerin üzerinde derinlemesine durmak zorunda olduğumuz açıktır:

"[Bilim]... o ülkede bulunan bütün güçleri, grupları, partileri, sınıfları, kitleleri hesaba katmayı, politikayı asla sadece dilekler ve görüşler, sadece bir ya da partinin sınıf bilinci ve savaşa hazır oluş derecesine göre saptamamayı talep eder." (Lenin, Seçme Eserler, Cilt 10, s. 139)

Bizler önümüze çıkan her engeli en doğru yol ve yöntemle (yani doğru politikalarla) aşma kararlılığıyla, gözümüzü hedefimizden ayırmadan yürüme kararlılığında. Yolun bir kısmında ortaklaştığımız müttefiklerimizin bizimle birlikte sonuna kadar yürümeleri yönlü "dilek ve görüşlerimiz"le gerçeği yani birlikte yürüdüğümüz süreçteki görev ve sorumluluklarımızı birbirine karıştırmayacağız. Çünkü bizler ancak "her türlü genel demokratik sorunu" en önde savunarak, sonuna kadar sahiplenerek yol alabiliriz. Bunu yapabiliriz/yapacağız.

Dipnotlar:

* Sosyal-demokrat, o dönemdeki komünist devrimcileri tanımlıyor.

** Komünist Manifesto'da 4. Bölümde komünistlerin çeşitli muhalefet partilerinin karşısındaki konumları incelenmektedir. Listeye yakından bakıldığında "politika üretiminin" güç dengeleriyle bağlantısı ve geçici yol arkadaşlığının kavranışı konusunda bize çok bilgi vermektedir. Komünistlerin, reformculardan devlet sosyalistlerine, ulusal kurtuluş hareketlerine (Polonya) ve Almanya'da burjuvazi ile birlikte savaşmasından bahsettiğini ve tüm bu hareketlerin "devrimci hareket" kapsamına sokulduğunu görmekteyiz. "Devrimci" kavramının konjonktürelliğinin somut bir örneğidir, Komünist Manifesto'nun sözü geçen bölümü.

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

İsmail Hanoğlu: Tokatlı gerici bir ailenin çocuğu olan İsmail Hanoğlu öğrencilik yıllarında PDA (Aydınlık) saflarında örgütlenir. 1975 yılında ise TKP/ML ile ilişki kurarak örgütlenen Hanoğlu, iyi bir ajitatör ve örgütçüdür. Emekçi semtlerde, yoksul kesimler arasında sağlam bir ilişki ağı yaratarak ve örgütlülükler kurarak çalışmalar yürütür. Şerif Nedim adlı bir faşiste dair Proletarya Partisine bağlı bir askeri birimin çıkartılan ölüm kararını uygulamayı geciktirmesi üzerine, askeri birimin bağlı bulunduğu organın sorumlusu olan Hanoğlu "Parti kararı ve görevi geciktirilemez, parti oyalanamaz" diyerek görevi uygulamaya koyulur. Cezalandırılacak olan faşist Şerif Nedim'i tanımamasına rağmen, İstanbul Gültepe'ye giderek bulur ve faşistlerin arasına dalarak infazı gerçekleştirir. Hanoğlu 20 Nisan 1978'de infazın ardından çıkan çatışmada şehit düştü.

Cemal Ferhat: Dersim Hozat Peyik köyü doğumlu olan Cemal Ferhat, Dersim Hozat'ta Halkın Kurtuluşu taraftarlarının bıçaklı saldırısına uğrar. Saldırı sonucu şehit düşen Cemal Ferhat'ın cenazesi binlerce insan eşliğinde köyünde toprağa verilir.

Ali Mete: 1975 yılında örgütlenen Ali Mete, aslen Erzincan Tercan Kürt Kaçağı köyündendir. Kars-Erzincan Alt Bölgesi'nde askeri sorumlu olarak faaliyet yürüten Mete, bir dönem tutsaklık da geçirmiş ve işkencelerde ser verip sır vermeyen tavrın sürdürücüsü olmuştur. Hapishaneden çıktıktan sonra tereddütsüz yönünü dağlara dönen Mete, 21 Nisan 1987'de çıkan bir çatışmada **Fecire Yıldırım** ve **Müslüm Yağmur** ile birlikte şehit düştü.

Fecire Yıldırım: Dersim Hozat Zankirek köyünde dünyaya gelen Yıldırım, 1985 yılında gerilla saflarına katılır.

Müslüm Yağmur: Dersim Hozat bölgesinde milislik yapan Yağmur, Ali Mete ve Fecire Yıldırım'ın şehit düştüğü çatışmada, yaralı yakalanan Partizanlardan Fecire Yıldırım'ın infaz edilmesine karşı çıktığı için orada bulunan yüzbaşı tarafından katledilir.

Cihan Çetinkaya: Çetinkaya, 1997 yılının Nisan ayında İstanbul'da şehit düşer.

Davut Kirman: 12 Eylül faşist cuntası öncesi Devrimci-Yol taraftarı olan Kirman, Artvin Şavşat'lı olup Gürcü milliyetindedir. Kamu emekçisi olarak tayine gittiği bölgelerde Proletarya Partisi ile tanışan Kirman, Nevşehir Hapishanesi'nde gerçekleşen firar eylemi sonrası firarileri aylarca saklayarak Proletarya Partisine bütün olanaklarını sunar.

Erol Özel: Çorum İli Mecitözü İlçesi Dağsaray köyünden dünyaya gelen Erol Özel, Partizanların yoğun emekleri olan Gülsuyu mahallesinde büyür. 1989 yılında TMLGB saflarında örgütlenen Özel, Amasya'da gençlik çalışması yürütür. GB'ye yönelik bir operasyonun ardından kısa bir dönem Bayrampaşa'da tutsak kalır ve tahliyesinin ardından 1991 yılında Karadeniz'e çıkartılan ilk gerilla birlikleri içerisinde görev alır. Daha sonra, yerel faaliyette belirli aksaklıklardan ötürü yerel örgütlenmede görevlendirilen Özel, ihbarcı-işbirlikçi Necati Şanlı'nın cezalandırılması eyleminden sonra tutsak düşer. 1993 yılında Nevşehir Zindanı'ndan firar eden Özel, firarın ardından özlemini duyduğu dağlara kavuşur ve 21 Nisan 1999'da Tokat'a bağlı Serkez köyü'nde çıkan çatışmada Özgür Güler ile birlikte şehit düşer.

Özgür Güler: Dersim Hozat'a bağlı Lolan köyünden olan Güler, devrimci düşüncelerle Amasya'da öğrenci olduğu yıllarda tanışır. Bir dönem Amasya ili gençlik sorumluluğu da yapan Güler, 1996 yılında Proletarya Partisi'nin "sürekliliği sağlanmış gerilla savaşı yaratma" çağrısına ilk cevap olanlardandır. Dive Yaylası çatışmasında yaralanmasına rağmen gerilla birliğini çatışma bölgesinin dışına çıkartan Güler şehit düştüğünde TİKKO'nun mütaka komutanlarındandır.

“Alternatif oluşumuz sadece seçimle sınırlı olmamalı”

İstanbul: 30 Mart yerel seçimler sürecini geride bıraktık. Ama seçim sonuçları, üzerinde tartışılması gereken onlarca soru ile birlikte hala gündemde... Geçtiğimiz sayıda HDP Eş Genel Başkanı **Ertuğrul Kürkçü** ile yaptığımız söyleşinin ardından bu sayımızda da HDP milletvekili **Sırrı Süreyya Önder** ile birlikte HDP'den İstanbul Büyükşehir Eşbaşkan Adayı olan **Pinar Aydınlar** ile bir söyleşi gerçekleştirdik.

“İstanbul'da önemli işler başardık”

- Yerel seçimler sürecinde aday olduğunuz HDP'nin çalışmalarını nasıl değerlendiriyorsunuz? Neler yapıldı ve neler eksik kaldı?

- HDP aslında çok yeni, ama aynı zamanda devrim ve demokrasi mücadelesinde oldukça deneyimli birçok bileşenden oluşan bir parti. Bunun hem bileşenler tarafından hem de gitmeyi hedeflediği halk bakımından anlaşılması için, seçim çalışmaları için geçirilen 2-3 aylık süre yeterli değildir. Aslında biz seçim sürecindeki çalışmalarda bunu gördük. Ancak aynı zamanda biz bu süreci hep sahada, alanlarda, halkla birlikte geçirdik. Hem adaylar olarak bizler hem de adayların arkasındaki o örgütlü güçlerden yoldaşlar, dostlar oldukça ciddi bir mesai ve emek harcadık.

Buna rağmen hala kendimizi tam olarak anlatabilmiş ya da tanıtılmış olduğumuzu düşünmüyorum. Mesela hala bizde partinin ismine “Halkların Demokrasi Partisi” diyenler, yani ismimize yabancı olanlar var. Diğer taraftan biz diğer sistem partileri ile eşit koşullarda, şartlarda, olanaklarda girmedik seçimlere... Kendi olanaklarımızı zorlayarak karşıladık seçim çalışmalarımızı. Bu, önemli bir etken. Ama biz, yerel yönetimleri elde edip buraları talan yuvası haline getirmek için değil; tüm zorluklarına karşı inandığımız bir dava uğruna; halkların kardeşliği ve faşizme karşı birliktelik için biraraya geldik. Biz özellikle Kürt halkının yıllardır verdiği eşitlik ve anadil mücadelesini ortaklaştırmak için biraraya geldik. Belediyelerde halkı kendi öz yönetimlerini, kolektif iradesini ortaya koymasına için biraraya geldik.

Bizim açımızdan baktığınızda, Sırrı

Süreyya Önder ile birlikte biz çok önemli bir kente talip olduk. Kent sömürsünden emek sömürsüne, kadın ve LGBTİ'lere yönelik nefret ve saldırganlıktan talan projelerine kadar birçok sorunun gündem olduğu bu kent, aynı zamanda bizim açımızdan da kavganın kentiydi. Burada aday olmamız bu yüzden önemliydi diye düşünüyorum. Çok kısa bir süremiz olmasına rağmen oldukça güzel işler çıkardığımızı düşünüyorum.

“Buradayım, çünkü Kaypakkaya'nın düşüncelerini savunuyorum”

- Seçim sonuçlarına ilişkin HDP'nin aldığı oy oranının beklentilerin altında ve bir “kayıp” olduğuna dair birçok yorum yapıldı. Sizce oy oranları, bir “kaybın” ifadesi mi?

- HDP'nin kesinlikle kaybetmediğini düşünüyorum. Bazı kesimler sadece oy oranları üzerinden değerlendiriyor seçim sonuçlarını ama bence çalışmalarımızın değerini tek belirleyen bu değil. Halk içerisinde ulaştığımız kesimlere bir bakalım. Sadece biz, çalışmalarımız sırasında, seçim ekibimizle birlikte 39 ilçe gezdik. Mahalle mahalle, sokak sokak gezdik. Ayrıca tek derdimiz oy olamaz ki! Biz bir davanın haklılığına inanarak girdik bu çalışmalara... Bir tarafta talanla, soygunla, hırsızlıkla, baskıyla, zorbalıkla iş yapan sistem partileri ve diğer tarafta halkın alternatif örgütlü gücü olarak biz kendimizi ortaya koyduk. Bir de bizim bu alternatif olarak kendimizi ortaya koymamız sadece seçimle ilgili değildi!

Biz sınıfsız, sınırsız bir dünyanın mücadelesini veren insanlarız ve sınıflar olduğu müddetçe bizler çalışmalarımızı sürdürmeye devam edeceğiz. Ha bugün bunun adı HDP'dir, yarın HDK olur vs. Biz haklı ve ortak mücadele neredeyse orada olmamız gereken insanlarız. Kendi açımızdan da böyle düşünüyorum. Beni bu noktada

eleştirenler var. Bakın, ben kendimi Kaypakkaya yoldaşın düşüncelerini savunan biri olarak görüyorum. O halde, çok doğal değil midir ki, Kaypakkaya gibi Kürt ulusal mücadelesi için ulusların kendi kaderini tayin hakkını ilk olarak ve de canı pahasına savunan bir devrimcinin düşüncelerini savunurken kendimi burada ifade edebilmem? Çok doğal değil midir, kadına eşit temsiliyet sağlayan ve kadının iradesinin etkin olduğu bir zihniyetle yan yana durmam? Bir de yalnızca Kürt halkı değil, biz Ermeni, Rum, LGBTİ yoldaş ve dostlarla da hep birlikteydik ve hala aşılamayan sıkıntılar olsa da yan yana mücadele ettik. Ancak hala Kürt deyince tüyleri diken diken olan kesimler var. Bir de bunlar o kadar uzağımızda da değiller. Ayrıca ortak mücadelenin önemini hepimiz biliyoruz, benim burada olmamın eleştiri kaynağı olmasını anlayamıyorum.

Diğer taraftan açığa çıkan oy oranının, geçmiş süreçlere oranla pek bir kaybımız olmadığını ama hedefimizin altında olduğunu görmek gerekir. Burada halkın dilinden ne kadar anladığımızı, kendimizi onlara ne kadar anlatabildiğimizi, iletişim ağımızı ne kadar örgütlü bir güç haline getirebildiğimizi sorgulamamız gerekir. Bunu tüm devrimci, demokrat kurumların yapması gerekir. Çünkü bu konuda birçok kurumun HDP içerisinde olup, onu destekleyip de yeterince emek vermediğini ifade etmek gerekiyor. Oy oranı, aynı zamanda ciddi bir uyarı olarak önümüzdedir.

“İstanbul'da 39 ilçe gezdik”

- Konuşmanızda İstanbul'da halkın

hane Karakolu'na ifade vermesi için çağrılınca Kayseri Cumhuriyet Savcılığı tarafından yaşananlara ilişkin soruşturma başlatıldığı açığa çıktı. Henüz ayrıntılı olarak soruşturmanın içeriği öğrenilemese de soruşturmada aralarında Aydınlar'ın da bulunduğu çok sayıda kişinin isminin geçtiği ve soruşturmanın “hakaret”, “tehdit”, “yaramalama”, “kamu malına zarar verme” gibi suçlamalarla yapılan başvuru neticesinde başlatıldığı öğrenildi.

çeşitli kesimlerine ulaştığınızı söylediniz. O konuyu biraz daha açalım deriz. Çünkü seçim sürecinde değerli birçok çalışmaya da imza atıldı. Neler yapıldı, hangi kesimlerle buluştunuz HDP?

- Gerçekten önemli bir kitle ile buluşabildik bu süreçte. Demin de dediğim gibi, ekibimizle sadece biz 39 ilçe gezdik; mahalle mahalle, sokak sokak... Sabah erken saatlerde başlıyorduk çalışmalara ve gece evimize 1-2 gibi ancak dönebiliyorduk. Bazen aynı gün 7-8 mahalle gezdiğimiz bile oluyordu. Şahsıma yönelik çok ciddi saldırılar olmasına, sokak ortasında darp edilmeme, sosyal medya üzerinden sık sık taciz ve hakaretlere maruz kalmama rağmen şunu söyleyebilirim: Vicdanım rahat! Gerçekten çok emek verdik ama yeterli mi? Tabii ki değil!

Bu süreçte biz kimlerle buluştuk? Yoksul mahallelerle, evi kentsel dönüşüm adı altında gerçekleştirilen talanla ellerinden alınan insanlarla buluştuk. Toplumda her zaman ayırıcılığa maruz kalan LGBTİ'lerle önemli işler yaptık. Alevi örgütleri ve birçok sivil toplum kuruluşlarıyla buluştuk. Özellikle yıllardır gitmek isteyip de gidemediğim ama seçim vesilesiyle ziyaret edebildiğim Mor Çatı ile buluştuk ve gerçekten çok değerli şeyler öğrendik buradan... Adalar'a gittik ve burada bulunan Ermeni, Rum dostlarla buluştuk. Mesela Samatya'da Halklar Festivali düzenledik. Hemen her kesimden insanla örgütlenme, iletişim ağı kurabildik.

Şimdi baktığımızda önümüzde 1 Mayıs, 6 Mayıs, 18 Mayıs gibi önemli gündemler var. Direnişin, zulmün, öfkenin ve mücadelenin hakim olduğu Mayıs ayı geliyor. Hemen ardından da Gezi İsyanı'nın yıldönümü... Sancılı ve zorlu bir sürecin bizi beklediğini biliyoruz. Böylesi günlerde tek meselemizin seçimlere girmek değil; işçi ve emekçilerin, Kürtlerin, Alevilerin, kadınların, LGBTİ'lerin mücadelesini, kavgasını alanlara taşımak olduğunu hep birlikte anlatmamız gerekmez mi? Hele de halkın mücadelesinin alevlendiği böylesi zamanlarda dayanışma ve ortak mücadele önemli bence.

Pinar Aydınlar'a Ali İsmail soruşturması

H. Merkezi: Gezi İsyanı sırasında Eskişehir'de polis ve sivil faşistler tarafından dövülerek katledilen üniversite öğrencisi Ali İsmail Korkmaz'ın davası, “toplumsal infial tehlikesi” nedeniyle Eskişehir'den Kayseri'ye taşınmış ve 3 Şubat günü duruşması görülmüştü. Bu duruşmaya katılanlar, mahkeme sa-

lonuna giren sivil giyimli ve silahlı bir kişiyi tespit etmiş ve mahkeme salonundan çıkarmışlardı. Sonrasında ise bu kişinin jandarma astsubayı olduğu ortaya çıkmış ve mahkeme salonuna alınmayan yüzlerce kişi bu durumu protesto edince polis tarafından saldırıya uğramıştı.

Duruşmaya giderek Ali İsmail davasını takip edenlerden biri olan sanatçı **Pinar Aydınlar**, bu olayın ardından geçtiğimiz günlerde Kağıt-

TİKKO bombalı pankart astı

Dersim/Ovacık: Yerel kaynaklardan öğrendiğimiz bilgilere göre, 10 Nisan 2014 günü TKP/ML'ye bağlı TİKKO gerillaları Ovacık'ta yol kapatma eylemi yaparak bombalı pankart astı. Ovacık-Dersim arası yol kesen TİKKO gerillaları, yolu trafiğe kapatarak araçlarındaki insanlara Ovacık ilçesi Cevizlidere köyünde sürdürülmek istenen siyanürlü madenle ilgili propaganda ve ajitasyon içerikli bir konuşma yaptı. Sonrasında yolu kontrollü geçiş yapılacak şekilde kapatıp yol kenarına bomba düzenekli "Doğamızın Katline Seyirci Kalmayacağız Siper Olacağız-Hesap Soracağız" yazılı ve TKP/ML TİKKO imzalı pankartı asıp alandan güvenli bir şekilde çekildiler.

11.04.2014 günü sabah saatlerinden itibaren bölgeye yoğunlaşan özel hareket polisleri yolu trafiğe kapattıktan sonra bomba imha ekipleri uzun uğraşlar sonucu bomba düzenekli pankartı indirip yolu trafiğe açabildilerdir.

Hipokrat yüzünden yargılanıyorlar!

İstanbul: İstanbul Tabip Odası (İTO), Türkiye İnsan Hakları Vakfı (TİHV), Adli Tıp Uzmanları Derneği Gezi İsyanı sırasında Dolmabahçe Valide Sultan Camii'ne sığınan direnişçiler ile onları tedavi eden hekimlerin yargılandığı davayı protesto etmek için 12 Nisan günü Dolmabahçe'deki Bezmialem Valide Sultan Camii yanındaki parkta bir araya gelerek cami önüne bir yürüyüş gerçekleştirdi. Kitle adına açıklama yapan **Dr. Feray Kaya**, hekimliğin yargılanamayacağını, yargılandığı takdirde yargılama sürecinde ilk olarak ne yazık ki genç asistan hekimlerden değil Hipokrat'tan başlanmasının zorunlu olduğunu ifade etti.

Açıklamanın sonlanmasının ardından çevrede bulunan bir kadın, "Sizlerden özür diliyoruz. Çünkü sizler Gezi sürecinde çocuklarımıza ve bizlere yardımcı oldunuz. Bizler ise sizin yanınızda daha kitlesel yer almak yerine sadece birkaç kişi geldik" dedi. Kadına cevaben "Gezi süreci bizlere birçok şeyi öğretti ve hala öğretmeye devam ediyor. Bizler bu sürecin bir parçasıyız. Yine olsa yine aynı şeyi yaparız" diyen hekimler de açıklamalarını "Bu daha başlangıç, mücadeleye devam" sloganı ile sonlandırdı.

Erzingan'da öğrencilere yönelik saldırılar

Erzingan: Gezi isyanından sonra gelişen gençlik muhalefetini baskı ile sindirmeye çalışan egemenler, Erzingan'da öğrencilere "Allahtan başka ölümsüz yoktur", "Boş insanlarsınız" diyerek Berkin Elvan eylemine katıldıkları için öteki-

leştirmeye çalışmaktadır.

Erzingan Üzümlü Kız Meslek Lisesi'nde okuyan öğrenciler müdür tarafından odasına çağırılıp hakaret ve tehditvari konuşmalarda bulunulmuştur. Berkin Elvan eylemine katıldıkları için sistematik bir saldırıya maruz kalan öğrencilere "Kendinizi satılığa çıkartıyorsunuz" diyebilmekteler. Bu zihniyet-

leri her defasında pratiğe döken eğitimci kılıfına girmiş işbirlikçi Anadolu Lisesi'nde de benzer tutum öğrenciler üzerinde uygulanmakta. Öğrenciler "Berkin Elvan ölümsüzdür" sloganını masalarına yazdıkları için "dinsizler" ve "akılsızlar" söylemleri ile "polis çağıracağız, kimin yaptığını bulacağız" diyerek tehdit edilmektedir.

Kurşunla katledene terfi, pamukla direnene hapis!

2013 Mayıs-Haziran'ına ve de artçılarıyla sonrasına damga vuran Gezi İsyanı'nın direniş ruhu haricinde bize kalan en önemli "miras", soruşturmalar ve Gezi şehitlerinin mahkemeleri oldu. Neden "miras" diyoruz? Çünkü bu binlerce (saymadık ama belki de on binlere varan) kişi hakkında açılan soruşturma ve mahkemeler, her seferinde bir kez daha ülkemizde var ol(may)an adaletin rezaletini ortaya seriyor.

Örnek isterseniz... Çok!

Ali İsmail ile başlayalım: Eskişehir'de polis ve sivil faşistler tarafından darp edilerek katledilen Aliş'in katillerinin mahkemesi, "güvenlik" gerekçesi ile Kayseri'ye taşındı. 3 Şubat'ta görülen mahkemede salona, silahlı ve sivil görünümü asker ve polis sokularak kitleye gözdağı vermeye çalışıldı. Sonuç: Ne katiller henüz bir ceza aldı ne de o salona silahla giren şahıslar hakkında bir soruşturma açıldı. Ancak Eskişehir'de Aliş ile birlikte Gezi protestosu düzenlenen 176 kişi (Aliş yaşamını yitirmeseydi bu sayı muhtemelen 177 olacaktı) hakkında dava açıldı ve dava hızla ilerliyor. Ayrıca mahkeme salonuna giren silahlı şahsı teşhir eden ve mahkemeden kovan sanatçı **Pınar Aydınlar**'ın da aralarında bulunduğu duruşmayı takip etmeye gelenler hakkında da soruşturma başlatıldı.

Mesela **Ethem Sarısülük**: Katil polis **Ahmet Şahbaz** tarafından "Çektim, sık-tım 3 tane" denilerek anlatılacak kadar soğukkanlıca öldürülen Ethem'in ailesinden "polise mukavemet", "kamu malına zarar verme" gerekçesiyle hakkında soruşturma açılmayan kimse kalmadı. Son olarak kardeşi **İkrar Sarısülük**, 3 Aralık 2013'te görülen 3. duruşmada Ethem için adalet istemeye gelenlere polisin saldırganlığının ardından yaşananlardan sonra hakkında "kamu malına zarar

verme" suçlamasıyla açılan soruşturma kapsamında geçtiğimiz günlerde ifade verdiğinde isyan ediyordu. Peki katil Ahmet Şahbaz? Onun keyfi yerinde! Sadece telekonferans yöntemiyle duruşmalara katılırken rahatı bozulan Şahbaz, terfi ettirildiği Urfa'daki görevini yapmakla meşgul! Devletine kendisini "terör örgütlerinin saldırısından koruyacağı" konusunda güveniyor.

Mesela **Berkin Elvan**: 16 Haziran 2013 sabahında polis tarafından başından gaz bombası kapsülü ile vurulan ve 269 gün inatla direnen Berkin'in katili polisler hala yakalanamadı! Ancak Berkin için eylem yapan çok sayıda lise öğrencisi, bizzat Milli Eğitim Bakanlığı tarafından tehdit edilirken, Kocaeli ve Çanakkale Üniversitelerinde çok sayıda öğrenci hakkında soruşturma açıldı. Berkin için eylemlere katılan ve öğrencilerinin eylemlere katılmasına izin veren öğretmenler sürgün edildi, haklarında soruşturma açıldı.

Mesela **Ahmet Atakan**, mesela **Abdullah Cömert**, mesela **Medeni Yıldırım**, mesela **Mehmet Ayvalıtış**... Gezi şehitleri için açılan davalara bir göz atınca ne davada katillerin bulunduğunu ne de varsa yargılandığını görüyoruz. Ama söz konusu "kamu malı", "polise mukavemet", "memura görevini yaptırmamak için direnme" ise yıldırım hızıyla soruşturmalar açılıyor, kararlar veriliyor ve Gezi İsyanı yargılanmaya kalkışılıyor!

Kurşunla katledene terfi, pamukla direnene hapis!

Evet, şu an, Dersim'de Özgür Gelecek gazetesi irtibat bürosuna yapılan baskın ve okurlarına yönelik gözaltı ve tutuklama furyası ile tutuklananlar dışında Gezi tutsağı kalmadı.

rının cesaretini kuşanma zamanı!

Gülsuyu'nda çeteleşme karşıtı çalışma

Gülsuyu Mahallesi'nde artan uyuşturucu kullanımı ve çeteleşmeye karşı Partizan'ın mücadelesi sürüyor. 12 Nisan Cumartesi günü Gülsuyu Mahallesi Kaşkarlı Mahmut İlköğretim Okulu ve okulun üstünde bulunan Partizanların ismini koyduğu **Devrim Parkı** çevresine ve okula geliş-gidiş güzargahına özellikle öğrencilerin ve ailelerin görebileceği noktalara "Yozlaştırma ve uyuşturucu esir alma politikasıdır" Partizan imzalı afişlemeler yapıldı. Yapılan çalışma esnasında halkla sohbetler ederek, mahallemize dönük yapılan

uyuşturucu ve çeteleşme saldırıları üzerine konuştuk. Mahallede yaşayan bir eğitim emekçisi ile yaptığımız sohbette "sizler olmazsanız bu mahallenin halini hiç düşünmüyorum" dedi ve Partizan'ın yaptığı çalışmalardan dolayı memnuniyetini dile getirdi.

Gülsuyu ve Gülsuyu mahallesinde uyuşturucu kullanımı neredeyse 10 yaşına kadar gerilemiştir. Bununla birlikte okul önlerinde uyuşturucu ticareti yapılarak gelişim çağında olan çocuklarımızın ve arkadaşlarımızın beyinleri uyuşturularak teslim alınmaya çalışılı-

yor. Bizler Partizan okurları olarak devletin bu saldırılarına karşı mahallemizi ve gençlerimizi ölümlü pahasına koruyup kollayacağımızı buradan bir kez daha ilan ederek yozlaşmaya ve çeteleşmeye karşı mahallemizi savunmak için halkımızı Partizan saflarında örgütlenmeye ve mücadele etmeye çağırıyoruz. Ayrıca mahallemizde önümüzdeki günler yozlaşma, uyuşturucu ve çeteleşme karşıtı sinevizyon gösterimi ve bu saldırılar karşısında nasıl bir duruş içerisinde olmak gerektiğini tartışmak üzere toplantılar ve etkinlikler düzenlenecektir.

(Gülsuyu Partizan)

Sevag'ın ölümü kaza değil kasıtlı!

Ankara: "Sevag, kara gözlü demek. Adı Sevag'tı, annesinin 'kara gözlü-sü'yü. Adını aldığı Ermeni şair Rupen Sevag Çilingiryan ile aynı sonu paylaştı; o da 24 Nisan'da katledilenlerden oldu..."

24 Nisan 1915'te 1.5 milyon Ermeni'nin soykırımı uğramasının yıldönümünde yine bir 24 Nisan günü faşist TC devleti tarafından bir Ermeni daha katledilmişti 2011 yılında. Sevag Şahin Balıkcı askerlik yaptığı Batman'ın Kozluk İlçesi Gümüşörgü Jandarma Karakolu'nda Ermeni soykırımının 96. yıldönümüne denk gelen 24 Nisan 2011 tarihinde Kıvanç Ağaoğlu'nun silahından çıkan kurşunla katledildi.

Askerlik yaparken yaşamını yitiren birçok gencin ölüm nedeni gibi onun için de "kaza", "intihar etti", "şakalaşma sırasında öldü" denildi. Oysa

yaşamını yitirenlerin kimliklerine bakıldığında Kürt, Alevi, Ermeni, devrimci veya demokrat kimliklere sahip olmaları başka bir gerçeğe işaret etmektedir. Sevag Balıkcı'nın öldürüldüğü tüfeğin sahibi Kıvanç Ağaoğlu'nun Facebook adresinde ırkçı faşist söylemler içeren paylaşımlarda bulunduğu bilinirken, Sevag'ın askerlikte

"Ermenilerle savaş çıkarsa, ilk seni vururuz" şeklinde tehdit edilmesi, kaza sonucu değil kasıtlı ve bilinçli bir şekilde öldürüldüğü göstermektedir.

Sevag'ın öldürülmesinin ardından ailenin açtığı dava, 26 Mart 2013 tarihinde sonuçlanmış, mahkeme, Kıvanç Ağaoğlu'na "Bilinçli taksirle adam öldürmek" suçundan 4 yıl 5 ay 10 gün, Astsubay Sadrettin Ersöz'e ise "İhmal suretiyle görevi kötüye kullanmak" suçundan 5 ay hapis cezası vermişti. Kararın açıklanmasının ardından taraf avukatları Askeri Yargıtay Başkanlığı'na temyiz başvurusu yapmıştı. Askeri Yargıtay Başsavcılığı, terhisine 23 gün kala hayatını kaybeden Sevag Balıkcı'nın öldürülmesi eyleminin kasıtlı yapıldığına dair yeterli ve ikna edici delil bulunmadığını belirtti. Ayrıca Astsubay Sadrettin Ersöz'ün, mahkumiyet hükmünün

açıklanmasının geri bırakılmasına ve 5 yıl süreyle denetim süresine tabi tutulmasına karar verildi.

Hrant Dink'in katledilmesinin ardından ortaya çıkan devletin "adalet" oyununun başka bir perdesi de Sevag'ın mahkemesinde oynandı. Şaka olan asker ölümleri değil, mahkemelerin verdiği kararlardır! Muş Hasköy Gökyazı Jandarma Komutanlığında zorunlu askerlik görevini yapan Uysal Doğan'ın, 9 Aralık 2012 tarihinde "şüpheli" bir şekilde ölmesine dair görülen davada Uysal Doğan'ın, 'Ateşli silahla yaralanma sonucu' hayatını kaybettiği şeklinde karar verilirken, savcılık aileden 'hazine zararı' ibaresi adı altında, 1 adet G-3 piyade tüfeğinin fişek bedeli olarak 1.11 lira para istedi. Yüzlerce asker ölümünün ardından devlet ölüm nedenlerini açıklarken, mahkemeler buna göre karar verirken, Sevag'ın annesinin "utaniyorum" demesi tam da bu mahkeme kararlarına uygun bir cevaptır. Askeri Yargıtay Savcılığı'nın "ölümünde kasıt olmadığı" yönündeki görüşü üzerine Sevag Balıkcı'nın annesi "Bu bir kaza değil, gözdağıydı. Oğlum 24 Nisan'da öldürüldü. Bu yorumu asla kabul etmiyoruz. Ben mahkemede 'Bizi başka ülkeye muhtaç etmeyin' demiştim. Ama herhalde edecekler. Şahsen utaniyorum" dedi.

"Birileri her şeye inat Ethem'in hesabını soruyor"

Ankara: Ethem'in katledilmesinin üzerinden 4 duruşma geçti... Neler olmadı ki bu süreçte? Aslında TC bu mahkeme sürecinde, yani 90 yıllık deneyimiyle bir faşist diktatörlükte "hukuk" dediğimizin ne denli bir rezalet olduğunu gözümüze soka soka ve bir o kadar da pervasızca gösterdi. 7 Nisan'da görülen 4. duruşma da, "adam öldürme" (biz ona insan diyoruz) suçu alenen açık olan birinin nasıl yargılanamayabildiğini göstermekten öteye gidemedi. Bir polise, olayın ardından "çektim sıktım üç tane" dedirten zihniyetin o polisi "yargılamayacağının" elbette farkındayız.

4. duruşma başladıktan aylar sonra, zaten adil bir yargılamanın oluşması için ve "sanık" olma durumunun gerekliliğiyle mahkeme salonunda olması gereken katil polis Ahmet Şahbaz'ın bir dahaki duruşmaya getirilmesine karar verilmiş oldu. Yalnız "Şahbaz'ın kimlik ve adres bilgile-

rine ulaşma amacı olan terör örgütlerinin varlığı" sebebiyle avukatının talebiyle güvenlik önemlerinin artırılmasına da karar verildi. Ona da en güzel cevabı Ethem'in avukatı **Kazım Bayraktar** verdi; "Madem terör örgütlerinin hedefinde, o halde onun için en uygun yer hapisanedir!" Salonda duruşmayı izleyen ve Bayraktar'ın bu sözlerine gülenler aslında faşizmin mahkemelerine, adaletine güldü/faşizmin hukukunu yargıladı. Gülmek yine bir devrimci eylem olarak zulmün mahkemelerinde tutanaklara geçti.

26 Mayıs'a ertelenen dava, Gezi'nin yıldönümü öncesine gelmesiyle kararı verenlerden bağımsız başka bir anlam kazanmış oldu. Avukatların tavizsiz duruşmalarıyla Şahbaz'ın mahkemeye gelecek olması da, Şahbaz'da olmasa da bizlerin yüzünde Ethem'e dair bir

tebessüm bırakmadı değil. Elbette Ethem'in tebessümünü hissederken, Sayfiye Ananın öfkesinin nasıl da bildiğinin ve davaya gelenleri kastederek "Ethem'im ölmedi ki, o burada" deyişinin bilincini taşıyoruz. Ethem'in duruşmasına gelenler gelmeye, duyanlar bilmeyenlere anlatsın "Birileri her şeye inat Ethem'in hesabını soruyor" ve 26 Mayıs'a kadar karşısına çıkan herkese sorsun "26 Mayıs'ta neredesin?" diye...

"Gemlik'te faşizme geçit yok!"

Bursa/Gemlik: Gemlik'te Berkin Elvan için adalet nöbeti eylemi gerçekleştiren **Halk Cephesi** üyelerine yönelik, **5 Nisan** akşamı polis destekli sivil faşist grup hakaret ve küfürler savurarak eylemi provoke etmek istedi. Yaşanan olayda polislin kayıtsız tavri linç girişimine zemin hazırlarken, bir süre sonra çevrede giderek çoğalan sivil faşistler, Berkin'in katillerinin bulunup yargılanmasını isteyen HC üyelerini darp ederek AVM içerisine hapsetti. Devrimci, demokrat güçlerin eylem alanına gelmesiyle faşist grup dağılırken, kitle de sloganlar eşliğinde AVM önünden Dereboyu'na yürüdü.

6 Nisan günü ise bir araya gelen devrimci, demokrat güçler akşam gerçekleştirilecek yürüyüşün duyurusu için sesli anons yaptı. Akşam saatlerinde ise **BDP**, **Halk Cephesi**, **Partizan**, **DHF**, **EMEP**, **HDP** ve **Gemlik Dersimliler Derneği** tarafından düzenlenen yürüyüşte kitle, Dereboyu Taşköprü üzerinde buluştu ve sloganlarla AVM'ye doğru yürüyüşe geçti. Dereboyu güzergahının bitiminden AVM'ye doğru yönelen kitle polis barikatıyla durdurulmak istendi. Kitlenin kararlı duruşu sonucu polis barikatı kaldırmak zorunda kaldı.

Kitle coşkulu ve kararlı bir şekilde yürüyüşünü sürdürürken bu kez Pak Otel önünde polis tekrar barikat oluşturdu. Kitle adına kurum temsilcileri polisle görüşerek linç girişiminin gerçekleştiği yerde basın açıklamasını yapacaklarını belirttikten sonra kitlenin de kararlılığı karşısında polis barikatını kaldırmak zorunda kaldı. AVM önüne gelen kitle basın açıklamasını gerçekleştirdikten sonra Dereboyu güzergahına doğru sloganlar eşliğinde yürüyerek toplanma yerine geldi. Kitle eylemi sonlandırmak isterken Orhangazi caddesinde faşist bir grubun Türk bayrağı açarak karşı yürüyüşe geçtiğini duyması üzerine alanda dağılmaktan vazgeçerek beklemeye geçti. Daha sonra faşist grubun dağıldığı bilgisi üzerine sonlandırıldı.

Çanakkale ve Kocaeli'de Berkin soruşturması

H. Merkezi: 11 Mart'ta ölümsüzlüğe uğurladığımız Berkin Elvan için 10-11-12 Mart tarihlerinde gerçekleştirilen eylemlere, anmalara katılan öğrencilere soruşturma açılmaya devam ediliyor. Şimdi sırada Çanakkale ve Kocaeli'deki öğrenciler var.

Çanakkale: 10-11 Mart tarihinde

Berkin Elvan yürüyüşlerine katılan Çanakkale Üniversitesi öğrencilerine soruşturma açıldı. Çanakkale Valiliği imzası taşıyan tebligatın üniversitelilere değil bölüm sekreterliklerine gönderilmesi ise başka bir dikkat çekici nokta oldu. Tayyip Erdoğan'ın Çanakkale'ye gittiği gün olan 18 Mart

günü ise öğrenciler Berkin eylemlerine katıldıkları için zorla ifadeye götürülmüştü.

Kocaeli: Kocaeli Üniversitesi'nde 11 Mart günü yürüyüş düzenleyen öğrencilere soruşturma açıldı. "Güvenlik görevlilerine cebir ve şiddet uygulayarak görevini yaptırmama, Rektörlüğün kapısını ve camlarını taş ve sopa ile kırma, üniversitenin demirbaş malla-

rına zarar verme ve Rektörlük binasını işgal etme" şeklinde suçlamaların bulunduğu soruşturmada 10'dan fazla öğrenciye soruşturma açıldığı öğrenildi. 11 Mart günü Kocaeli Üniversitesi Rektörlüğü önünde gerçekleşen eylemde, polis öğrencilere saldırmış, gaz bombasına maruz kalarak Rektörlük binasına giren öğrencileri ise döverek gözaltına almıştı.

Haftalık özgür gelecek Pêşeroja Azad

Umüt Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti. / YAYGIN SÜRELİ ISSN: 1307-878X
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh. İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İstanbul Tel: (0212) 521 34 30
Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem İLASLAN Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven
San. Sit. B Blok, No: 366 Topkapı/İstanbul Tel: (0212) 544 66 34 e-posta: umutyayimcilik2007@hotmail.com

umutyayimcilik | @umutyayimcilik
f t

BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02
Ankara: Sağlık Mh. Sağlık 1 Sk. Torun Ap. 19/9 Sıhhiye/Çankaya Tel: (0312) 433 10 23
İzmir: 1362 Sk. No: 18 Altan İşh. Kat: 5/509 Çankaya/Konak, Tel: (0232) 484 72 83
Erzincan: Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 555 11 44
Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98
Mersin: Çankaya Mh. 4716 Sk. Güneş Çarşısı No: 32 Kat: 2 Akdeniz Tel: (0324) 232 10 60
Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Yıldızlar İşhanı Kat: 2 No: 8
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01
Faks: 0049 203 40 69 16

ANKARA

1 Mayıs için Ankara Partizan olarak bir toplantı gerçekleştirdik. 1 Mayıs'ın örgütlenmesine dair konuşmalarda seçim çalışmalarına da değinildi. Özellikle Tuzluçayır Mahallesi'nde desteklediğimiz muhtar adayının çalışmaları sırasında, yürütülen bütün anti-propaganda ve karalamalara karşın aslında ciddi bir sonuç yakaladığımız, kitleyle bağımızı kuvvetlendirdiğimiz ve örgütlediğimiz belirtilerek bu durumu 1 Mayıs çalışmaları ile daha sonrasında 18 Mayıs ve Gezi'nin yıldönümünde de daha örgütlü bir güce dönüştürmek gerektiği vurgulandı.

Muhtarlık çalışmalarının da kazandırdığı deneyimle çalışmalarımızda görselliğe önem verme, yerelerde mahalleliyi küçük etkinlikler aracılığıyla 1 Mayıs'a çağırma, çalışmalarımızı daha kolektif ve örgütlü sürdürebilmek için komisyonlar kurarak bunları işlerli kılmak, günceli yakaladığımız ve bunu insanlara sunma fırsatını yakaladığımız gazetemizin dağıtımını daha düzenli kılmak gibi birçok noktada karar aldık.

(Ankara ÖG okurları)

ERZİNGAN

1 Mayıs çalışmalarına Erzincan Partizan olarak startını verdik. Geniş bir toplantı olarak politik yönelimimizle pratik süreci örme kararı aldık. Gezi İsyanı ile gençliğe, hak talep etme mücadelesine yönelen muhalefete yapılan saldırıların bizler için mücadele alanlarını genişletmenin ne kadar önemli bir yerde olduğu tartışmalarla daha da belirginleşmiştir. Son dört ay içerisinde yüzlerce işçi ve kadın katılımının gerçekleştiği bu dönemde 1 Mayıs'ta emeğimize, geleceğimize sahip çıkmanın vurgusu yapılırken, bu noktada da bir araştırma içerisine girme kararı alındı.

(Erzincan ÖG okurları)

İZMİR

Yaklaşan 1 Mayıs nedeniyle İzmir'de bir araya gelerek bir tartışma yürüttük. İlk gündemi seçim üzerine alarak hem ülkede genel seçim sonuçlarını değerlendirdik hem de kendi alanımız başta

olmak üzerine genel çalışmalarımızı ele alan bir tartışma yürüttük.

Bu başlıktaki tartışmada eksiklerimizin tamamlanması ve buradan ders çıkarılmasının esas olması gerektiğinin altı çizilerek diğer başlık olan 1 Mayıs'a geçildi. Mayıs ayının hareketli geçeceği

ve bizlerin buna uygun bir hazırlık ve çalışma yürütmemiz gerektiğinin altı çizilerek var olan atıl durumun Mayıs ayının kabul edemeyeceği dile getirildi. Yoğunlaşacağımız yerlere dair pek çok önerinin konuşulduğu bu başlıkta esasta önümüze bir amaç koyarak iler-

lemek gerektiğini tartıştık.

Ertesi gün ise İzmir YDG 1 Mayıs'a dair tartışmaları da içeren bir alt divan gerçekleştirdi. Pek çok konuya dair tartışma yürüten YDG, mayıs ayına dair de geniş tartışmalar yürüterek pek çok planlama yaptı. (İzmir ÖG okurları)

Taksim Gezi'nin emanetidir!

Gezi İsyanı'nın ülkemiz toplumsal muhalefetine yarattığı nitel değişiklikler ve özellikle Cemaat-AKP gerilimi ve tape skandallarının ardından derinleşen toplumsal yarılma hali, birçok veri ile beraber, önümüzdeki süreçte politik krizin derinleşeceğine ve güncelde devam eden klikler arası dalaşın, önümüzdeki dönemde ülkemiz işçi ve emekçilerine yönelik somut saldırılara dönüşeceğine delalettir.

Gelinen aşamada bu, birçok emare ile sabitken, seçimlerin ardından MİT yasasından Cumhurbaşkanlığı tartışmalarına, HSYK değişikliklerinden AKP'nin sosyal medyaya açtığı savaşa kadar birçok güncel tartışma, "milli irade" diktatörlüğü yoluna giren Başbakan Erdoğan'ın önümüzdeki dönemde iç politikada sertleşeceğinin de görüngülerini vermektedir.

Tüm bu tabloya, Gezi İsyanı'ndan beri, ülkemiz işçi ve emekçi kitlelerinde yükselen öfkeyi, artan muhalif bilinci ve değişime yönelik arzuyu da eklediğimizde, tablo açık ve nettir: sular ısınmakta ve önümüzdeki dönemde, yaklaşan takvimsel gündemlerde sokağa yansıtacak öfke AKP'yi ve Başbakan Erdoğan'ı şimdiden tutuşturacaktır.

Öfke'nin doruk noktası, 1 Mayıs

İşte bu tutuşmuşluk halini yıllardır yaratan, emekçilerin büyüyen öfkesinin; yaşamlarına ve geleceğe sahip çıkma arzusunun somut göstergelerinin ilk durağı, 1 Mayıs yaklaşmaktadır. Daha şimdiden bir yığın tartışmaya sebep olan 1 Mayıs, birçok politik çevre açısından, Gezi İsyanı'nın yıldönümünün başlangıcı olarak kabul edilmekte ve egemenler nezdinden de böyle anlaşılmaktadır.

Gezi'nin ardından, İstanbul özgülünde Taksim'in simgesel anlamı bir kere daha perçinlenmişti. Şimdi üstte özetlediğimiz kabul ve nitelikte beraber bu yıl da İstanbul

Kumport'ta 1 Mayıs sohbeti

İstanbul: Kumport işçilerinin direnişi 100 günü geride bırakırken onları Haramidere'deki Liman-İş Sendikası'nda ziyaret ettik. Direnişle ilgili son gelişmelerin neler olduğuyla ilgili bilgi almamızın ardından 1 Mayıs'ın yaklaşmasıyla beraber sohbetimiz bu 1 Mayıs'a yönelik düşüncelerine evrildi.

1 Mayıslarda fabrikalarda, işyerlerinde

bul'da işçi ve emekçilerin adresi yine Taksim'dir. Bu noktada dönen tartışmaları aktarmak gerekirse; Türk-İş sınıf ihanetçisi çizgisinde sebat etmiş ve daha somut hiçbir görüşme gerçekleşmeden ve diğer sendika ve örgütlülüklerle fikir alışverişinde bulunmadan Kadıköy için başvuruda bulunmuş haldedir. Diğer emek örgütleri ve devrimci yapılar ise şimdiden Taksim'i adres göstermeye başlamışlardır. DİSK, KESK, TMMOB ve TTB Taksim için çağrıda bulunmuş ve konu özgülünde "biz Ali İsmailiz, Ethemiz, Ahmetiz, Abdocaniz, Mehmetiz, Medeniyiz, Hasan Feritiz, Berkiniz... Biz başka bir dünya isteriz. Ve o dünyayı ancak ve ancak kendi ellerimizle kuracağımızı biliriz..."

1 Mayıs alanlarını, milyonların adalet isteğinin kürsüleri haline dönüştüreceğiz ve taleplerimizle, rengarenk bayraklarımızla, türkülerimizle, halaylarımızla, tarihten gelen ve uluslararası hukukun onayladığı hakkımızı kullanarak Taksim 1 Mayıs Alanı'nda olacağız" diyerek Taksim'i adres göstermiştir. Devrimci örgütlerin ise Taksim konusundaki ısrarları, bu noktada düşmanı gerileten ve Taksim'i tarihselleştiren duruşları bilinmektedir.

direnmenin daha anlamlı olduğunu belirten işçiler belli noktalarda haklılar. "Sadece gece vardiyasında çalışanların katılıp diğer işçilerin çalıştığı 1 Mayıslar temsili katılımdan öteye geçmiyor, işçiler alanlarda yer alıp taleplerini haykıramıyor" diyen Liman-İş Sendikası temsilcileri ve işçiler bu 1 Mayıs'ta limanda olacaklarını ifade ettiler. Buna karşılık biz de bunun gerçek-

Devrimci ve demokrat kurumlar da Taksim'i adres gösterirken, egemen sınıflar cephesi ise, konuyu şimdiden manipüle etme derindedir. 1 Mayıs'ta Taksim'e çağırılan emek örgütlerinin çağrısının ardından İstanbul Valisi Hüseyin Avni Mutlu, açıklama yaparak kendilerine resmi bir başvurunun olmadığını söylemektedir. Konu ile ilgili olarak AKP'nin tavrı, Gezi ile ilgili olarak hala "hesap soracağız" nidaları atıyor olmasından, yine Taksim 1 Mayısları ile ilgili olarak açılan davalarda, kitlelerin mücadelesini ve azgın polis saldırısı karşısındaki direnişini yargılama tavrından gözlenebilir.

Devletin Gezi İsyanı'ndan beri, kitlelerin her sokağa döküldüğünde azgınca saldırdığı bir sır değildir. Korkunun temeli kitlelerde, yaşam ve geleceklerine sahip çıkmak isteyen milyonların, yıkan ve inşa eden pratiğindedir. Bu noktada Gezi İsyanı yıkmanın da, yeni bir yaşamı inşa etmenin de göstergesi olmuştur. Bu temelden ötürüdür ki, kitle muhalefetine radikalleşmesi ve sokakta öfkenin birikmesi sistemin efendilerinin en büyük korkusudur. Korkularını büyütme ise, görevimiz, boynumuzun borcudur.

ten önemli olduğuna ama işçi sınıfının gücünü gördüğü 1 Mayıs mitingleri ile karşı karşıya getirmemek gerektiğine değindik.

1 Mayıs'ta işçi-emekçilere meydanların kapatılmasına karşılık tüm işçi-emekçilerin, örgütlü güçlerle yasaklı alanların zorlanmasının önemli olduğunu konuştuk. İşçiler de hem işyerinde hem de meydanlarda olacaklarını söylediler.